

SỰ LÃNH ĐẠO

 Cảm ơn, Anh Williams. Xin chào mừng, Anh Salano và phu nhân của anh, và tất cả các đại biểu ở đây tại bữa tiệc này tối nay. Thật là một đặc ân tuyệt vời được ở đây. Tôi đã mong đợi thì giờ này kể từ khi chúng ta đã bắt đầu cách này.

2 Và tôi—tôi muốn cảm ơn người phụ nữ đó, tôi không thể nhớ ra tên của chị ấy, Billy vừa nói với tôi, rằng đã đưa cho tôi một hộp kẹo Giáng sinh, và vừa mới mang nó ra xe cách đây một lát. Chị ấy, tôi không nhớ tên của chị, chị ấy từ California đến đây. Đó là món quà Giáng sinh đầu tiên của tôi. Vì vậy tôi—tôi cảm ơn chị vì điều đó.

3 Bây giờ, tối nay là...Bây giờ ở Tucson, là chín giờ mười phút, nhưng tôi nghĩ chỉ tám giờ mười phút ở đây. Vì vậy, chúng ta...Tôi có cảm giác ở giữa dân sự, tôi khá là dài dòng trong việc giảng, vì vậy tôi—tôi hi vọng...[Hội chúng vỗ tay—Bt.] Cảm ơn anh chị em. Thật là...nhiều người tốt bụng như vậy ở đây. Tôi cảm ơn anh chị em.

4 Nhưng tôi—tôi chỉ mới giảng một chút thôi, hầu như, tối nay, tôi đã trải qua chặng đường rất dài từ—từ Shreveport và khắp đất nước (đến theo cách này) đêm này sang đêm khác, và anh em trở nên mệt mỏi một—một chút, anh em biết, và cảm lạnh, và anh em bị khàn tiếng. Tôi đã khởi hành ở Shreveport. Tôi bị rụng tóc khi tôi ở...vài năm trước. Và tôi có đội một mũ nhỏ khi tôi giảng ở miền bắc đất nước, để tránh bị cảm lạnh. Tôi đến Shreveport và quên mất nó, và tôi thực sự bị cảm lạnh. Cơn gió thoảng qua như vậy, anh em thực sự không biết. Nó xảy ra tình cờ, và da vẫn ẩm ướt, với chỉ một ít mồ hôi và tôi thấy thật rất cổ hợm; đã phải kết thúc nhiều buổi nhóm. Vì vậy, tôi chỉ hơi khàn tiếng tối nay.

5 Chúng tôi muốn nói, mặc dầu vậy, chúng tôi đã có một thời gian tuyệt vời khi đến đây, trong những buổi nhóm. Đêm qua chúng ta đã có một khoảng thời gian tuyệt vời ở...cùng các anh em, ở trên, hội nhánh khác. Và vì vậy đã có một đám đông lớn và

sự tham dự tuyệt vời, dân sự rất thành kính và tốt đẹp. Vì vậy tôi cảm thấy thực sự vui khi trở thành một phần của Những Thương Gia Phúc Âm Trọn Vẹn. Nó đã được...

⁶ Tôi có một Sứ điệp, tôi cảm thấy, từ Đức Chúa Trời. Điều đó hơi kỳ lạ đối với một số người. Và tôi không thể làm khác được nữa...Tôi chỉ có thể là chính tôi. Và chúng ta...Tôi không có ý khác biệt, đó chỉ là tôi—tôi đang sống ở một thời kỳ thay đổi. Chúng ta là...

⁷ Chừng nào anh chị em còn xây bức tường thẳng lối, thì mọi chuyện đều tốt, người—người thợ nề có thể đi thẳng hàng. Nhưng khi phải bẻ góc, thì đó là lúc...Và không phải chúng ta đang xây một bức tường; nhưng chúng ta đang xây một ngôi nhà, anh chị em biết đấy, vậy nên việc bẻ góc chắc chắn phải đến. Chúng đến trong thời đại của Martin Luther, John Wesley, và thời Ngũ Tuần; nó ở đây lần nữa. Vì vậy, chúng ta...rất khó để xoay chuyển các góc. Nhưng tôi rất biết ơn vì...với Đức Chúa Trời, mặc dù điều đó có khó khăn đến đâu, dân sự đã đáp ứng một trăm phần trăm. Vì vậy, chúng tôi rất biết ơn, cảm ơn từng người trong anh chị em.

Và bây giờ trước khi chúng ta mở Sách, chúng ta hãy thưa chuyện với Tác Giả, chỉ một lát, nếu muốn, xin chúng ta hãy cúi đầu:

⁸ Lạy Chúa kính yêu, chúng con biết ơn Ngài tối nay vì đặc ân được biết Chúa Jêsus Christ (Đấng Cứu Rỗi của chúng con) Con Ngài, và sự tha thứ nhưng không các tội lỗi của chúng con, và biết rằng Huyết Ngài là đủ để khỏa lấp tất cả những tội lỗi của chúng con cũng như sự gian ác của chúng con. Chúng bị xóa nhòa và chìm đắm trong biển quên lãng của Đức Chúa Trời và Cô Dâu của Ngài sẽ đứng trong Tiệc Cưới, trong trắng, thuần khiết, để kết hôn với Con Đức Chúa Trời. Chúng con thật biết ơn Ngài vì mọi sự đầy đủ này và đức tin để biết rằng chúng con không nên cậy vào công đức riêng của chúng con, nhưng chỉ trong công lao của Ngài mà thôi, vì những gì Ngài đã làm cho chúng con. Chúng con thật biết ơn.

⁹ Cảm ơn Ngài vì sự—sự thành công mà những người anh em này đã có ở nước ngoài và những quốc gia ở đó nơi họ đang đối

và khát khao về Đức Chúa Trời. Lạy Chúa, con cầu xin, rằng nếu họ quay trở lại lần nữa, thì những con cái đó mà họ đã mang vào Nước Trời sẽ là ông bà cố của những đứa con mà họ cũng mang đến. Xin nhậm lời, Cha ôi.

10 Xin ban phước cho chúng con, tối hôm nay, và xin Đức Thánh Linh ban cho chúng con những điều mà chúng con cần. Xin bịt miệng chúng con với những điều mà chúng con không nên nói, và mở lòng chúng con để tiếp nhận những gì Ngài sẽ phán với chúng con. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

11 Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh với một phân đoạn ngắn mà tôi muốn nói một lát tối hôm nay, và nó được tìm thấy trong Thánh Mác, chương thứ 10.

12 Và tôi đã có...Vài năm trước, khi tôi nói chuyện, tôi sẽ—tôi thậm chí không cần phải viết ghi chú, tôi có thể nhớ nó. Và tôi không cần phải đeo kính để đọc nó từ Kinh Thánh. Nhưng từ khi bây giờ tôi đã bước qua tuổi hai mươi lăm bây giờ, hai lần, và hầu như rất khó cho tôi—để làm như tôi đã từng làm. Và nó giống như một chiếc hơi cũ nát, nhưng tôi vẫn đang chạy. Ừ-m, tôi muốn tiếp tục đều đặn cho đến khi nó...Tôi thành ra đồng phế liệu để được nhào nặn lại. Đó là lời hứa.

13 Thánh Lu-ca, chương thứ 10, và bắt đầu ở...Tôi tin rằng tôi đã nói câu thứ 21, nếu tôi có thể tìm thấy nó đâu đó ở đây. Tôi nhầm, đó là Thánh Mác. Tôi xin lỗi.

14 Thánh Mác chương thứ 10, và câu—câu hai mươi—...bắt đầu với câu 21, tôi muốn đọc. Chúng ta hãy lấy câu thứ 17, thì đúng hơn:

Và khi Ngài đang đi trên đường, có một người chạy lại, và quỳ xuống trước mặt Ngài, mà hỏi Ngài, nói rằng, Thưa Thầy Nhân lành, tôi phải làm chi cho được hưởng sự sống đời đời?

Và Chúa Jêsus phán cùng người rằng, Sao người gọi Ta là nhân lành? Chỉ có một đấng nhân lành, và đó là Đức Chúa Trời.

Người biết các điều răn, Đừng phạm tội tà dâm, Đừng giết người, Đừng trộm cắp, Đừng làm chứng dối, Đừng làm gian dối, Hãy hiếu kính cha mẹ.

Và người trả lời và thưa với Ngài rằng, Lạy Thầy, tôi đã giữ mọi điều đó từ khi còn nhỏ.

Lúc đó nói...Chúa Jêsus ngó người mà yêu, và phán cùng người rằng, Người còn thiếu một điều: hãy đi, và bán hết gia tài mình, và bố thí cho kẻ nghèo, và người chắc sẽ được của báu ở trên trời: rồi hãy đến, và vác thập tự giá của người, mà theo Ta.

Và người ấy rầu rĩ về lời đó, và người đi ra rất buồn bã: vì người có nhiều của cải lắm.

Và cầu xin Chúa ban phước cho việc đọc Lời Ngài.

15 Bây giờ, chúng ta sẽ nói về một chủ đề tối nay. Tôi muốn phân đoạn của tôi là “Hãy Theo Ta,” và chủ đề của tôi: *Sự Lãnh Đạo*.

16 Bây giờ nó thật lạ, nhưng tôi nghĩ có lẽ, hôm nay khi cầu nguyện...Và tôi đã ở rất lâu, và mỗi tối theo đúng Sứ điệp mà tôi có, mà Chúa đã ban cho tôi để nói về. Tôi nghĩ tối nay, trong chương mới này, tôi sẽ tiếp cận nó từ một quan điểm khác. Và nhiều lần chúng ta đã nói về điều này, được gọi là, “Quan Cai Trị Trẻ Giàu Có.” Và—và nhiều mục sư truyền đạo ở đây, thưa các anh em của tôi, chắc chắn đã tiếp cận nó theo nhiều cách khác nhau. Và tôi muốn cố gắng tiếp cận nó trong một—một cách khác tối nay so với những gì tôi từng có, đó là *Sự Lãnh Đạo*.

17 Điều này, hãy nhớ điều này, rằng mỗi người trong chúng ta, già và trẻ, bước đầu tiên mà anh em từng thực hiện trong đời, một người nào đó phải dẫn dắt anh em. Đúng thế. Và bước cuối cùng anh em từng làm, cũng người nào đó sẽ dẫn dắt anh em. Phải có người nào đó dẫn dắt.

18 Đức Chúa Trời đã ví sánh chúng ta như con chiên. Và nếu ai biết công việc chăn chiên và bản tính của con chiên, ồ, anh em biết rằng một con chiên không thể tìm ra lối đi cho mình. Nó phải được dẫn dắt. Thậm chí trong những chuồng nhốt để làm thịt, chúng ta thấy người ta đem những con chiên đến đó và nó được một con dê dẫn vào lò mổ. Con dê dẫn con chiên lên, khi

đến cuối máng nó nhảy ra, còn chiên đi ngay vào lò mổ thịt. Vì thế chúng...Chúng ta nhận thấy rằng con chiên không thể tìm ra lối đi của nó.

19 Tôi nhớ một kinh nghiệm mà tôi đã có với một con chiên, lần nọ. Tôi là người quản lý khu vực cấm săn bắn ở Indiana, và tôi đã ở ngoài cánh đồng; và tôi nghe điều gì đó, một tiếng kêu thương tâm nhất. Và nó là một—một con chiên nhỏ, đã—đã lạc mất mẹ của nó. Và nó không thể tìm thấy đường đến với mẹ, và chiên mẹ cũng không thể tìm thấy đường đến với—với con chiên nhỏ. Tôi đã bế chiên con lên, và nó im lặng nằm dựa đầu vào tôi. Tôi đi dọc theo đó, tay tôi ôm lấy con chiên nhỏ. Và kêu khóc, và—và tôi nghe nó. Cách mà nó giúi cái đầu nhỏ bé dựa vào tôi và dường như nó biết rằng tôi—tôi—tôi sẽ giúp đỡ nó.

20 Tôi nghĩ, “Ôi Vầng Đá Muôn Đời, vì tôi phải nứt ra, nhắc tôi lên trong vòng tay của Đức Chúa Jêsus, thật hài lòng khi tôi biết tôi—tôi sẽ đi về Nhà để ở với những người thân yêu của tôi.” Tôi nghĩ, “Ở cuối cuộc hành trình đời sống tôi, thực sự mang tôi trong vòng tay của Ngài, Chúa ôi, như thế. Mà tôi biết tôi sẽ được đưa qua sông lúc đó, nơi đó trên bờ bên kia sẽ không còn đau khổ và bệnh tật, và các thứ, và tôi sẽ được ở với những người mà tôi yêu thương.”

21 Nếu anh chị em tìm hiểu thiên nhiên, anh chị em sẽ thấy điều kỳ diệu trong thiên nhiên. Mọi thứ mà tôi—mà tôi nhìn vào, và Chúa đã tạo ra, Ngài là Tác Giả của thiên nhiên. Thiên nhiên chuyển động không ngừng nghỉ. Tất cả thiên nhiên xoay chuyển theo chu kỳ. Anh chị em chú ý, mọi sự...Như tôi đã nói, tôi nghĩ rằng tối hôm qua, rằng “Thiên nhiên làm chứng về Đức Chúa Trời.” Nếu anh chị em chưa bao giờ có một quyển Kinh Thánh, anh chị em có thể nhìn xem thiên nhiên và biết rằng Kinh Thánh này là Chân Lý.

22 Tôi—tôi đã có đặc ân được đi khắp nơi trên thế giới. Và tôi đã đọc các giai đoạn khác nhau, và tôi đã thấy các tôn giáo khác nhau; người Hồi giáo, và tôi đã đọc kinh Koran, và—và đã thấy những người theo đạo Sikh, đạo Jain, và những người Hồi giáo, và những người theo đạo Phật, và nhiều thứ đạo khác nữa. Nhưng tuy nhiên, mỗi một tôn giáo, họ đều có một triết lý và

một—một—một—sách tín điều và sách luật, và vân vân. Nhưng Kinh Thánh của chúng ta là Lễ thật, và Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng duy nhất đúng; vì mỗi người trong số họ phải hướng tới một ngôi mộ ở đâu đó mà người sáng lập của họ vẫn còn đang nằm, nhưng Cơ-đốc giáo hướng đến một ngôi mộ trống và có thể sống trong Sự Hiện Diện của Đấng đã được đặt vào trong đó. Ngài vẫn sống! Đó không phải Đức Chúa Trời *đã có*, Đó là một Đức Chúa Trời *hiện có*. Không phải “*Ta đã có*” hoặc “*Ta sẽ có*,” nhưng “TA HẰNG HỮU.”

23 Và toàn bộ thiên nhiên chuyển dịch không ngừng nghỉ, như tôi đã nói, nói về các Thời đại Hội thánh của chúng ta (mà chúng ta có những cuốn sách bây giờ đang được phát hành). Các...Tại sao tôi lại...về bài viết của tôi về các Thời đại Hội thánh. Và cách chúng ta có thể nhìn thấy Hội thánh, cách Nó đã được trưởng thành thể nào, hết thấy hoàn toàn chính xác giống như cả thiên nhiên vậy.

24 Và chúng ta đã nói chuyện ngày hôm trước về cách mặt trời mọc vào buổi sáng, nó là một đứa trẻ nhỏ, thật yếu ớt, không có nhiều sức lực cho nó chút nào. Và khi ngày trôi qua, nó trở nên mạnh mẽ hơn, mạnh mẽ hơn. Khoảng tám giờ nó đến trường, giống như một cậu bé hay cô bé. Và sau đó khoảng mười một giờ thì nó ra khỏi trường, và nó đã sẵn sàng cho sự phục vụ của—của nó. Và sau đó cho đến khoảng ba giờ, nó thay đổi, ở tuổi trung niên cho đến tuổi già. Và rồi chết vào buổi chiều. Đó có phải là sự kết thúc của mặt trời không? Không. Nó trở lại vào sáng hôm sau, để làm chứng rằng có một sự sống, một sự chết, một sự chôn cất, một sự sống lại. Hiểu không? Hiểu không?

25 Chúng ta nhìn xem cây cối, thể nào chúng di chuyển và điều gì chúng làm. Trước đây tôi đã ở dưới Kentucky, tôi—tôi thích đi săn những con sóc, và tôi đã đi xuống đó vào mùa thu năm đó để đi săn với một người bạn của tôi. Và trời...rất khô.

26 Và bất cứ ai đã từng săn sóc xám, đều biết rằng thật khó khăn như thế nào để nhận ra chúng. Khi mà, những—những chiếc lá, chỉ một tiếng răng rắc, và ồ, cây Houdini là một nghệ sĩ không chuyên cứu thoát cho—cho những chú sóc đó, chúng có thể trốn thoát! Và rồi cố gắng bắn trúng đích ở cự ly ở năm mươi thước,

bạn phải mất một vài thao tác sản bản tốt để hiểu được giới hạn của mình trong một ngày.

27 Vì vậy, Ông Wood, bạn tôi, một—một người Chứng Nhân Giê-hô-va đã cải đạo, cùng đi với tôi. Và chúng tôi...Anh ấy nói, “Tôi biết một trang trại ở đây nơi có một người đàn ông có rất nhiều...” Chúng tôi gọi chúng ở đó là, “những thung lũng nhỏ.”

28 Bao nhiêu người biết *thung lũng nhỏ* là gì? Chà, dù sao, anh em đến từ khu vực nào của Kentucky? Hiểu không? Và đó là quê nhà của tôi.

29 Giống như ở đây trong một trong những hội nhánh, cách đây không lâu; tôi phải nói điều này với Anh Williams và họ, những người anh em. Họ nói rằng, “Bây giờ chúng ta sẽ đứng và hát quốc ca—quốc ca.”

30 Và tôi nói, “Vì quê hương Kentucky thân yêu của tôi, xa...” Không ai tham gia với tôi, vì vậy...Đó là bài hát duy nhất mà tôi biết. Và vì vậy chúng tôi đã—chúng tôi đã bấy giờ...

31 Được rồi, thưa ông. [Anh Branham được trao một mảnh giấy ghi chú—Bt.] “Xin cầu nguyện, cho một phụ nữ ở đây bây giờ đang chảy máu mũi.”

Chúng ta hãy cầu nguyện:

32 Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Ngài, Chúa ôi, Ngài là—là Đấng Chữa Lành tuyệt vời và con cầu xin ân điển cùng sự thương xót của Ngài sẽ đụng chạm đến người phụ nữ yêu dấu này ngay bây giờ và làm dừng sự chảy máu đó. Như một dân sự đang tin nhóm lại với nhau, quý bà đã đến đây để tận hưởng Lời Chúa và sự thông công của dân sự, và con cầu xin Ngài, Chúa ôi, xin quở trách kẻ thù và làm ngưng sự chảy máu. Trong Danh Chúa Jê-sus Christ. A-men. (Và chúng con tin điều đó, chúng con tin điều đó.)

33 Tiếp tục với câu chuyện nhỏ chỉ để có sự cảm nhận trước khi chúng ta đi xuống ngay trong vài ghi chú mà tôi đã viết ở đây, và một số câu Kinh Thánh.

34 Bấy giờ anh ấy nói, “Ồ, ông già này, chúng ta sẽ đi đến gặp ông ta. Ông ta có nhiều thung lũng nhỏ trong chỗ của ông,” anh ấy

nói, “nhưng ông ấy là một người ngoại đạo.” Anh ấy nói, “Nếu... Ông ấy gần như nguyên rửa chúng ta nếu chúng ta đi qua đó.”

35 Tôi nói, “Nhưng chúng ta sẽ không sẵn được con sóc nào ở đây. Chúng ta đã cắm trại hai tuần.” Và chúng tôi bụi bặm, và râu ria xồm xoàm trên mặt.

36 Và anh ấy nói, “Thế nào?”

Tôi nói, “Chúng ta hãy đi qua.”

37 Vì vậy, chúng tôi đã đi xuống một vài dặm, khoảng hai mươi dặm. Tôi đã ở vùng quê dưới đó một lần trước đây, trong ba đêm, tại một khu cắm trại Giám Lý nơi đã có một số điều tuyệt vời mà Chúa đã làm, và buổi nhóm chữa lành tuyệt vời giữa những người Giám Lý. Và sau đó chúng tôi quay trở lại trên một số ngọn đồi và những thung lũng nhỏ và những chóp núi. Và anh chị em chỉ phải biết Kentucky mới có thể hiểu điều đó, biết nơi này thuộc loại địa hình nào để đi vào. Và trong khi quay lại đó chúng tôi đến một ngôi nhà, và có một cụ già, hai cụ già, ngồi ngoài đó với chiếc mũ cũ kỹ phủ xuống trên mặt, và—và anh ấy nói, “Ông ta đấy,” anh nói, “ông ta là người khó tính.” Nói, “Ông ta ghét lời của ‘thầy giảng,’” anh ấy nói.

38 Vì thế tôi nói, “Thôi, tốt hơn tôi ngồi trong xe hơi, nếu không chúng ta sẽ không đi sẵn được gì cả.” Tôi nói, “Anh đi vào và hỏi ông ấy xem chúng ta có thể đi sẵn được không.”

39 Vậy anh ấy bước ra và bắt đầu bước vào, anh ấy nói chuyện với họ. Và ở Kentucky, luôn luôn, anh em biết đấy, đó là “mời vào,” và vân vân. Và vì vậy anh ấy đi lên đó và nói, “Tôi không biết chúng tôi có thể đi sẵn một lát ở khu vực của ông không ạ.”

40 Ông già đang ngồi đó, khoảng bảy mươi lăm tuổi, thuốc lá lòng thông nơi miệng ông, ông nói...nhỏ ra, và ông nói, “Anh tên gì?”

Anh ấy nói, “Tên tôi là Wood.”

Ông hỏi, “Anh có quan hệ gì với ông lão Jim mà đã từng sống...”

Anh ấy nói, “Vâng, tôi là con trai của Jim.” Nói, “Tôi là Banks. Vâng.”

41 “Tốt,” ông ấy nói, “ông lão Jim là một người trung thực.” Nói, “Chắc chắn vậy, xin mời anh.” Ông—ông ấy hỏi tiếp, “Anh đến một mình à?”

Anh ấy nói, “Không, mục sư của tôi ở ngoài đó.”

Ông ấy nói, “Gì hả?”

Anh ấy nói, “Mục sư của tôi đang ở trong xe,” nói, “anh ấy đang đi sẵn với tôi.”

42 Ông ấy nói, “Wood, anh không muốn nói là anh đã quá kém cỏi cho đến mức anh phải chờ theo một thầy giảng với anh bất cứ nơi nào anh đi chứ?”

43 Vì vậy ông ấy là một nhân vật thô lỗ, già dặn, vì thế tôi nghĩ tốt hơn là bước ra khỏi xe, anh em biết đấy. Vì vậy, tôi ra ngoài và đi bộ xung quanh, và ông ấy nói, “Ồ, anh là thầy giảng, hả?”

44 Tôi nói, “Vâng, thưa ông.” Ông ấy nhìn tôi từ trên xuống dưới; máu sóc, và bụi bặm. Ông ấy nói—ông ấy nói...Tôi nói, “Xin đừng nhìn tôi như thế.”

45 Ông nói, “Ồ, tôi thích thế.” Ông nói, “Anh biết đấy, tôi muốn nói với anh vài điều.” Ông nói, “Tôi được cho là người không tin đạo!”

46 Tôi nói, “Vâng, thưa ông, tôi hiểu điều đó.” Tôi nói, “Tuy nhiên, tôi không nghĩ phải khoe khoang nhiều về điều đó. Phải không?”

47 Và ông nói, “Ồ,” ông nói, “tôi không biết.” Ông nói, “Tôi sẽ nói với anh những gì tôi nghĩ về các anh.”

Tôi nói, “Dạ được.”

48 Ông nói, “Anh đang sửa nhầm cây đấy.” Và bao nhiêu anh chị em biết điều đó có nghĩa gì không? Hiểu không? Nó có nghĩa đó là một con chó nói dối, anh em thấy đấy; con gấu trúc không ở trên đó gì cả, đấy. Ông ấy nói, “Anh đang sửa nhầm cây.”

Tôi nói, “Đó là quan điểm của ông.”

49 Và ông ấy nói, “Tốt,” ông nói, “nhìn xem, ông có thấy cái ống khói cũ kỹ kia dựng đứng ở trên đó không?”

“Có.”

50 “Tôi được sinh ra ở đó, cách đây bảy mươi lăm năm.” Và nói, “Tôi đã sống ngay tại đây trên những ngọn đồi này, xung quanh, trong suốt gần ấy năm.” Và nói, “Tôi đã nhìn về phía bầu trời, tôi đã nhìn ở đây và ở đó, và, chắc chắn, trong tất cả bảy mươi lăm năm này, tôi đã thấy một thứ trông giống như Đức Chúa Trời. Anh chẳng nghĩ vậy sao?”

51 Tôi nói, “Ồ, điều đó còn tùy vào những gì ông đang nhìn xem, đấy, hay những gì ông đang tìm kiếm.”

52 Và ông nói, “Ồ,” ông nói, “tôi—tôi chắc chắn không tin có một tạo vật như thế. Và tôi nghĩ các anh chỉ đơn giản là những kẻ đi ra và lừa đảo người ta để lấy tiền của họ và mọi thứ. Và đó là cách nó diễn ra.”

53 Tôi nói, “Ồ, ông là một công dân Mỹ, ông có quyền với những suy nghĩ của—của riêng ông.”

54 Ông nói, “Có một gã kia, một lần nọ, mà tôi có nghe đến,” ông nói, “mà chắc chắn tôi sẽ...Nếu anh ta...Nếu tôi mà nói chuyện với gã đó,” nói, “tôi sẽ hỏi—hỏi anh ta vài câu.”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

55 Ông nói, “Đó là một thầy giảng, có thể anh biết anh ta.” Nói, “Anh ta đã tổ chức một buổi nhóm ở Campbellsville này, trước đây không lâu, tại sân nhà thờ ở đó, một bãi đất cắm trại.” Và ông nói, “Tôi quen tên anh ta.” Nói, “Anh ấy đến từ Indiana.”

Và—và tôi đã nói, “Ồ? Vâng, thưa ông.”

56 Và Anh Wood bắt đầu nói, “Ồ, tôi...” (“Đừng nói điều đó.”) Và vì vậy anh ấy nói...

Tôi nói, “Anh ấy thì sao?”

57 Ông ấy nói, “Ồ,” ông nói, “một bà già...” (người nào đó) “ở trên đồi kia...” Nói, “Anh biết đấy, bà ấy sắp chết vì bệnh ung thư.” Và nói, “Vợ và tôi sẽ lên đó vào buổi sáng để—để thay giường của bà ấy.” Nói, “Họ thậm chí không thể đỡ bà ta lên cao đủ để đặt bà ngồi lên cái bô,” nói, “chỉ phải kéo cái tấm trải.” Và nói, “Bà ấy sắp chết. Bà đã từng đến Louisville, và nói những bác sĩ đã từ chối bà và nói rằng bà ‘sắp chết.’”

58 “Và chị của bà đi lên dự buổi nhóm đó, và nói, ‘Thầy giảng kia đang đứng đó trên tòa giảng, nhìn lại trên khán giả và gọi tên người phụ nữ này, và nói với chị ấy, ‘Khi nào chị ấy về nhà, chị ấy lấy một chiếc khăn tay và đặt nó vào túi xách của—của chị ấy.’ Và gọi tên người phụ nữ này ở dưới đây, cách đây hai mươi dặm, và nói thể nào bà đang bị đau đớn vì bệnh ung thư, tên của bà là gì, và tất cả những điều liên quan đến bà; nói, ‘Hãy lấy chiếc khăn tay đó và đi đặt lên người đàn bà đó,’ và nói rằng ‘bà ấy sẽ được chữa lành khỏi bệnh ung thư.’”

59 Và nói, “Họ đến đây vào đêm đó.” Nói, “Thành thật mà nói, tôi nghe thấy tiếng la hét khủng khiếp nhất ở trên đó. Tôi nghĩ rằng họ đã có Đội Cứu thế Quân đến làm rung động trên đỉnh đồi ở trên đó. Nói, ‘Ồ,’ tôi nói, ‘tôi đoán bà chị đó đã chết.’ Nói, ‘Chúng tôi sẽ...Ngày mai chúng tôi sẽ đi và lấy xe goòng, và làm thế nào để đưa bà ta ra con đường chính,’ và nói, ‘để họ có thể đưa bà ấy đến người lo dịch vụ tang lễ.’ Và nói rằng...Chúng tôi đã đợi. Không cần phải lên trên đó lúc đêm hôm như vậy.” Nói, “Khoảng một dặm mới lên đến ngọn đồi ở đây.” Nói, “Chúng tôi đi lên đó vào sáng hôm sau, và anh biết chuyện gì đã xảy ra không?”

Tôi đáp, “Không, thưa ông.”

60 Ông nói, “Bà ấy đang ngồi đó ăn bánh táo rán, và uống cà phê, với chồng bà.”

Tôi hỏi, “Ông nói vậy có nghĩa gì?”

Ông nói, “Vâng, thưa ông.”

“Ồ!” Tôi nói. “Này, thưa ông, ông thực sự không muốn nói điều đó.”

61 Ông ấy nói, “Điều làm tôi khó chịu là điều mà...làm thế nào mà người đàn ông đó, và chưa bao giờ ở vùng quê này, và biết điều đó.” Hiểu không?

Và tôi đã nói, “Ồ, ông không tin điều đó.”

Ông ấy nói, “Đó là sự thật.”

Tôi nói, “Ông có tin điều đó không?” Hiểu không?

62 Ông—ông nói, “Ồ, hãy đi lên ngọn đồi kia, tôi có thể chứng minh điều đó cho anh.” Bây giờ ông ta đang giảng trở lại cho tôi, anh chị em thấy đấy.

63 Vì vậy tôi—tôi đã nói, “Ừm—ừm.” Tôi hái một quả táo, và—và tôi đã nói, “Tôi có thể có một trong những quả táo này không?” Và tôi đã xoa nó lên quần áo của mình.

64 Ông nói, “Ồ, cái áo jaket màu vàng của anh đang ngốn hết nó, tôi nghĩ anh có thể có một quả.” Và sau đó...Và bây giờ tôi nói, “Tốt...” Tôi—tôi cắn...cắn vào nó, và tôi nói, “Đó là một quả táo ngon.”

65 Ông nói, “Ồ, vâng.” Nói, “Anh biết điều gì không? Tôi đã trồng cây táo ở đằng kia, ồ, bốn mươi năm rồi, hay gần như vậy.”

Tôi nói, “Ồ, thật vậy à?”

“Vâng, thưa anh.”

66 Và tôi đã nói, “Vâng, và mỗi năm...” Tôi nói, “Tôi để ý chúng ta chưa có sương giá, trời vào đầu tháng Tám.” Và tôi nói, “Những chiếc lá kia đang rụng xuống khỏi cây.”

67 “Vâng, thưa anh. Điều đó đúng, nó đang rụng. Tin rằng chúng tôi sẽ có một mùa sớm vào lần này.”

68 Tôi nói, “Vâng, thưa ông.” Đã thay đổi đề tài, đấy. Và ông nói... Tôi nói, “Ồ, ông biết đấy, thật là lạ,” tôi nói, “làm thế nào nhựa cây đi ra khỏi cái cây đó.” Tôi nói, “Và chúng rụng lá, và tuy nhiên không có...chúng—chúng đã không có sương giá để giết chết chiếc lá.”

69 Và ông ấy nói, “Ồ,” ông nói, “điều đó liên quan gì đến những gì chúng ta đang nói đến?”

70 Và tôi đã nói, “À, tôi—tôi chỉ tự hỏi.” (Anh chị em biết, mẹ luôn nói, “Hãy cho con bò đủ dây thừng và nó sẽ tự treo cổ, anh chị em biết đấy.” Vì vậy tôi chỉ cho ông ấy rất nhiều sợi dây thừng.)

71 Vì vậy ông ấy tiếp tục đi ra ngoài, và ông nói, “À, vâng, điều đó có liên quan gì với nó?”

72 Tôi nói, “Ông biết đấy, Đức Chúa Trời đã làm nên những trái táo, và ông tận hưởng những trái táo và những chiếc lá đó, và

ông ngồi ở trong—trong bóng râm của nó và vân vân. Nó rụng lá vào mùa thu của năm và,” tôi nói, “rồi lại mang đến những trái táo và với những chiếc lá khác.”

73 Và ông nói, “Ồ, đó chỉ là tự nhiên. Thấy đó, đó chỉ là tự nhiên thôi.”

74 Tôi nói, “Ồ, tất nhiên, đó là tự nhiên.” Tôi nói, “Đó là tự nhiên, nhưng có một Đấng nào đó phải điều khiển thiên nhiên.” Xem đây, tôi...ông ấy nói...“Bây giờ ông hãy nói cho tôi điều gì làm điều đó?”

75 Và ông ấy nói, “Ồ, điều đó chỉ là—chỉ là tự nhiên một cách tự nhiên.”

76 Tôi nói, “Ai mà có thể bảo chiếc lá nhỏ kia rụng bây giờ, và...?” Tôi nói, “Bây giờ, lý do mà lá rụng, đó là vì nhựa cây đi xuống rễ. Và điều gì sẽ xảy ra nếu nhựa cây đó ở lại trên cây qua mùa đông? Chuyện gì sẽ xảy ra?”

77 Nói, “Nó sẽ giết chết cây.”

78 “Tốt,” tôi nói, “vậy thì, trí thông minh nào vận hành nhựa cây đó đi xuống vào tận gốc rễ, nói, ‘Hãy ra khỏi đây bây giờ, mùa thu của năm đang đến, hãy đi xuống rễ và ẩn mình?’ Và ở sâu trong rễ như một năm mò; và rồi mùa xuân năm sau lại mọc lên, mang lên những trái táo nữa, sanh ra nhiều lá và nhiều thứ hơn.”

79 Ông ấy nói, “Đó chỉ là tự nhiên, trời làm điều đó.” Nói, “Thời tiết! Sự thay đổi, anh biết đấy, đến vào mùa thu.”

80 Tôi đã nói, “Đặt một xô nước trên cột trụ ngoài đó, và xem liệu nó có tự nhiên chảy xuống dưới cùng của cột trụ và mang nó trở lên lại một lần nữa không. Thấy không?” Hiểu không?

“Ồ,” ông nói, “anh có thể có điều gì đó thôi.”

Tôi nói, “Hãy nghĩ về điều đó trong khi chúng tôi đi săn.”

Và ông ấy nói, “Tốt,” và ông nói, “săn nơi nào anh muốn.”

81 Và tôi nói, “Khi tôi quay lại, nếu ông sẽ cho tôi biết trí thông minh nào vận hành nhựa sống đó ra khỏi cây đó xuống rễ, để ở suốt mùa đông và trở lại vào mùa đông năm sau, tôi sẽ nói với

ông rằng đó cũng chính là Trí Thông Minh đã nói với tôi về người phụ nữ ở trên đó.”

Nói, “Đã nói với anh à?”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

Ông nói, “Anh không phải là thầy giảng đó mà!”

Tôi nói, “Ông muốn được biết tên ông ta không?”

Nói, “Vâng.”

Tôi nói, “Branham?”

Ông nói, “Đó chính là ông ta.”

Tôi nói, “Đúng—đúng vậy.” Thấy không?

⁸² Và anh chị em biết điều gì không? Tôi đã hướng dẫn ông lão này đến với Đấng Christ, ngay tại đó với chính lời làm chứng của ông.

⁸³ Và một năm sau tôi xuống đó và kéo một chiếc hơi (có bằng lái của Indiana) trong sân. Họ đã chuyển đi, ông ấy đã chết. Và vậy nên khi tôi trở lại, bà vợ của ông đứng đó mắng tôi; tôi nghĩ tôi đã được phép đi săn. Và bà ta đi ra, bà nói, “Anh không biết đọc à?”

⁸⁴ Tôi nói, “Biết, thưa bà.”

Bà nói, “Anh không nhìn thấy những bảng hiệu đó à ‘Cấm Săn Bắn!’?”

⁸⁵ Tôi nói, “Vâng, thưa bà, nhưng,” tôi nói, “tôi—tôi đã được phép.”

⁸⁶ “Anh không được phép!” bà nói. Và nói, “Chúng tôi đã trông coi chỗ—chỗ này từ nhiều năm rồi.”

⁸⁷ Tôi nói, “Ồ, thưa chị, tôi—tôi đã sai rồi, tôi xin lỗi.”

⁸⁸ Và nói, “Không xin lỗi gì cả! Có giấy phép Indiana ở trên đó, và sắp đặt ở đây, các anh là những người bạo gan nhất!”

Tôi nói, “Tôi có thể giải thích nó không?” Tôi đã nói...

Bà ấy, “Ai cho phép anh?”

⁸⁹ Tôi nói, “Tôi không biết chỉ...” Tôi đã nói, “Đó là một người đàn ông lớn tuổi đang ngồi ngoài đó trên hiên, khi tôi xuống đây vào năm ngoái, và chúng tôi nói về Đức Chúa Trời.” Hiểu không?

Và bà ấy đã nhìn, bà ấy nói, “Anh có phải là Anh Branham không?”

Và tôi nói, “Vâng, thưa bà.”

90 Bà nói, “Tha thứ cho tôi. Tôi đã không biết anh là ai.” Bà nói, “Tôi muốn kể cho anh nghe về lời làm chứng của ông ấy. Lúc ông ấy đang hấp hối, ông đã đưa tay lên và ngợi khen Đức Chúa Trời.” Nói, “Ông đã chết trong đức tin Cơ-đốc, và được mang đi đến với Đức Chúa Trời.” Hiểu không?

91 “Nếu họ nín lặng, thì đá sẽ lập tức kêu lên.” Có điều gì đó trong thiên nhiên.

92 Hãy nhìn những con chim, hãy xem những động vật, xem xét mọi thứ, và anh chị em hãy nhìn thiên nhiên.

93 Xem một con chim bồ câu nhỏ nó bay thế nào. Thật là một loài chim thật khác biệt, đấy. Nó—nó không có túi mật nào, nó không thể ăn những thức ăn mà con quạ có thể ăn. Hiểu không? Nó không có mật trong nó. Nó không cần phải tắm trong—trong—trong nước, bởi vì nó có điều gì đó ở bên trong của nó; điều đó tẩy sạch nó từ bên trong ra ngoài, anh chị em thấy đấy.

94 Đó là cách Cơ-đốc nhân có. Đó là cách Đức Chúa Trời tượng trưng cho chính Ngài, trong một—trong một—trong một chim bồ câu. Hãy xem, bởi vì...và...Chúa Jêsus được biểu thị như một Chiên Con. Luôn luôn ở trong thiên nhiên anh chị em sẽ tìm thấy Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời ví sánh chúng ta như chiên cần phải được chăn dắt. Anh chị em có từng lưu ý điều đó không, tôi đã giảng một bài về điều đó cách đây đã lâu? Rằng Chim Bồ Câu giáng xuống trên Chiên Con, để dẫn dắt Chiên Con, và Nó đã dẫn Ngài đến hàng làm thịt. Chim—chim—chim Bồ Câu! Bây giờ, nếu Chiên Con đó...Chim Bồ Câu đó không thể giáng xuống trên bất cứ loại động vật nào khác, bởi vì cả hai đều phải có cùng bản chất. Hiểu không? Nếu Bồ Câu đậu trên một chó sói, và chó sẽ khịt mũi hay gầm gừ, Bồ Câu ấy sẽ cất cánh Nó.

95 Ồ, bây giờ cũng một thể ấy. Và những cách xấu xa của chúng ta, Đức Thánh Linh chỉ cất cánh Ngài và bay đi. Phải có cùng một bản chất. Chim của các tầng Trời, bồ câu; động vật nhu mì nhất trên đất, chiên con; chúng có thể ở với nhau. Và khi Đức Thánh

Linh đến trên chúng ta và làm cho chúng ta trở thành những tạo vật mới, thì Ngài có thể dẫn dắt chúng ta. Nhưng chúng ta cố gắng sống đời sống cũ giống như vậy, nó sẽ không hiệu quả! Nó sẽ thật sự không hoạt động.

⁹⁶ Bây giờ, bước đầu tiên anh chị em có lẽ đã từng nhận trong đời sống của mình, nói về sự lãnh đạo, có lẽ là đôi bàn tay của *bà mẹ* già tử tế nào đó. Bàn tay của họ có thể vẫn tối hôm nay, đang ở tại một nghĩa trang nào đó, nhưng đó là bàn tay đã hướng dẫn anh chị em thực hiện bước đầu tiên.

⁹⁷ Rồi sau khi mẹ dạy anh em cách đi bộ, và anh em bước được vài bước rồi ngã xuống, và đứng dậy, và anh em nghĩ rằng mình đang làm những điều kỳ diệu, rồi bà chuyển anh em sang cho *cô giáo ở trường*. Và rồi cô ấy bắt đầu hướng dẫn anh chị em đến với nền giáo dục; về cách thức và những gì anh chị em phải làm, và cách anh chị em phải học, và—và đại loại như vậy.

⁹⁸ Rồi sau khi giáo viên của trường kết thúc sự dạy dỗ với anh chị em, thì anh chị em trở về, *cha* tiếp tục dẫn dắt anh chị em. Rồi khi người cha của anh em dẫn dắt, có thể ông ta dạy cho anh em việc kinh doanh; làm thế nào để trở nên một nhà kinh doanh thành đạt, làm sao để làm những điều đúng đắn. Mẹ của chị em dạy làm sao để trở nên người nội trợ, cách nấu ăn, và đại loại như vậy.

⁹⁹ Rồi sau khi anh chị em học xong, lúc này *mục sư* hay *linh mục* của anh chị em sẽ lãnh đạo anh chị em.

¹⁰⁰ Nhưng *bây giờ* ai là người dẫn dắt anh chị em? Đó là câu hỏi bây giờ. Bây giờ, tất cả chúng ta đều được dẫn dắt bởi điều gì đó tối nay. Chúng ta phải được. Chúng ta được dẫn dắt. Để ý!

¹⁰¹ Bây giờ chúng ta hãy nhìn vào người bạn trẻ này...điều gì đã ảnh hưởng đến anh ấy. Hãy nhìn vào...doanh nhân trẻ này mà chúng tôi sẽ gọi anh ta, bởi vì anh ta là một doanh nhân. Anh ta là một người rất thành công. Chúng ta hãy xem những người lãnh đạo của anh ta.

¹⁰² Có lẽ, trước tiên, mẹ anh ấy đã dạy anh ấy khi còn là một cậu bé những điều mà anh ấy nên làm. Cha anh ấy đã làm cho anh ấy thành công rực rỡ như vậy, và có thể để lại cho anh ta một—để lại

cho anh ta một cơ nghiệp, bởi vì chính ông là một người cai trị; có lẽ cha anh ấy đã mất, vì vậy anh ấy là một—một doanh nhân. Anh ấy là một...Ngày hôm nay, chúng ta hãy gọi anh ấy như một doanh nhân Cơ-đốc; hoặc, anh ấy là một nhà kinh doanh ngoan đạo, tôi nghĩ đó sẽ là trích dẫn tốt nhất.

¹⁰³ Người thanh niên này rất sùng đạo, anh ta không phải là kẻ không theo đạo chút nào. Và anh đã được mẹ dạy cho cách làm đúng đắn, cách đi đứng, cách ăn mặc cho bản thân. Anh đã nhận được sự dạy dỗ của người cha, làm ăn kinh doanh lớn, và làm thế nào để trở nên một người thành công; và sự nghiệp kinh doanh của ông đã thành công. Và người cha và người mẹ cũng từng được nuôi dưỡng trong giáo hội, đã chỉ dẫn anh ta đến với thầy tế lễ. Và thầy tế lễ đã làm cho anh trở thành một người thực sự ngoan đạo. Do đó anh ta là một người có văn hóa tốt, anh là một thanh niên với tính cách tốt.

¹⁰⁴ Nếu Chúa Jêsus Christ nhìn anh ta và yêu mến anh ta, thì có điều gì đó về chàng trai này là chân thật. Đúng. Vì Kinh Thánh nói ở đây, chúng ta thấy trong Mác, “Và Chúa Jêsus ngó người, mà yêu.” Vâng, “Chúa Jêsus ngó người, đã yêu người.” Vì vậy cho nên phải có một cái gì đó thực sự nổi bật về người trẻ tuổi này. Anh ta là một...có phẩm chất tốt, và được xếp loại hạnh kiểm tốt. Anh ta là một người được nuôi dạy đúng cách; thông minh, trí thức, hiểu biết, thành công trong kinh doanh, và một người sùng đạo. Anh ấy có rất nhiều đặc điểm tốt nổi bật, đến nỗi nó đã thu hút sự chú ý của Chúa Jêsus Christ Đấng Cứu Rỗi. Nhưng khi anh phải đối đầu, trong lúc đang thành công trong tất cả những điều khác này...

¹⁰⁵ Không phải anh đã làm điều gì sai; anh là một người hoàn toàn đúng, được định hình đúng, thông minh, giáo dục tốt, thành công, anh ta thông minh, một doanh nhân tốt, có lẽ anh thuộc về một nhóm thương gia nào đó ở xứ Palestine. Có lẽ anh ta thuộc về một nhóm thông công của những doanh nhân giống như chúng ta ở đây tối hôm nay, không nghi ngờ gì về điều này, bởi vì doanh nhân luôn có những mối thông công với nhau, cùng cộng tác với nhau.

¹⁰⁶ Bởi vì giống như “những con chim có cùng một bộ lông,” họ có những điều để nói về. Và nếu điều này...Những người sùng đạo, họ không muốn nói về người cứ chạy đến quán rượu và... tất cả họ với nhau, bởi vì họ không có những điểm chung. Chúng ta có những điểm chung. Vì vậy những Cơ-đốc nhân có những điểm chung với những Cơ-đốc nhân; tội nhân có những điểm chung với—với tội nhân; và—và xã hội, và bất kể họ là gì, họ đều có những điểm chung. Và chàng trai trẻ này có lẽ thuộc về một—một mối quan hệ thông công của một thương gia.

¹⁰⁷ Và anh ta là một người sùng đạo hết cỡ, bởi vì Chúa Jêsus đã hỏi anh ta ở đây, anh nói, “Tôi đã giữ mọi điều răn này, đã tuân giữ tất cả điều đó từ khi tôi còn nhỏ.” Đúng thế.

¹⁰⁸ Thấy đó, anh ta đã được nuôi dạy đúng đắn, được dạy dỗ tốt, và mọi thứ. Nhưng khi anh ta đối đầu với ý—ý nghĩ về Sự sống Đời đời...Bây giờ tôi muốn anh chị em lưu ý, với tất cả những tính cách mà anh ta có, anh ta vẫn biết mình không sở hữu Sự sống Đời đời.

¹⁰⁹ Bây giờ, tất cả những hội của chúng ta, giáo hội của chúng ta, quyền thuộc viên của chúng ta và những điều mà chúng ta rất yêu quý, xã hội Hoa Kỳ của chúng ta, và mọi thứ đều rất ổn, không có gì phải nói chống lại điều đó. Và xã hội của các Doanh nhân Cơ-đốc của chúng ta ở đây, là một điều tuyệt vời, đó là một cánh cửa rộng mở cho tôi để...về những suy nghĩ phi giáo phái của tôi rằng “chúng ta là những Cơ-đốc nhân.”

¹¹⁰ Không một ai (không một giáo phái nào) có thể tuyên bố chúng ta, một Cơ-đốc nhân chân thật, bởi vì anh em thuộc về Đức Chúa Trời. Các giáo phái là do con người tạo ra, còn Cơ-đốc giáo được Thiên đàng sai đến. Nhưng trong tất cả những thứ mà chúng ta có, tốt như chúng có, cũng tốt khi chúng ta đến với nhau, và cũng tốt đẹp như những buổi nhóm chúng ta có, và sự hiểu biết xã hội mà chúng ta có, tuy nhiên, mỗi người chúng ta đều phải đối mặt với *Sự sống Đời đời*. Và cho dù chúng ta đã kinh doanh thành công như thế nào, chúng ta đã thành công như thế nào, và chúng ta là một thành viên tuyệt vời của giáo hội như thế nào đi nữa, và cách chúng ta làm việc, cách chúng tôi cố gắng làm

đúng thế nào, tuy nhiên, nếu điều đó không được thực hiện đúng cách, thì đó là sự thờ phượng Đức Chúa Trời vô ích.

¹¹¹ Chúa Jêsus cũng đã xếp loại điều đó như vậy, như tôi dừng lại ở đây một lát. Ngài đã phán, “Người thờ phượng Ta cách vô ích, dạy dỗ giáo lý theo những luật lệ của con người.” Bây giờ hãy suy nghĩ! Một sự thờ phượng chân thành, trung thực (với lòng thành của anh em) đối với Đức Chúa Trời, và vẫn là vô ích! Điều đó đã bắt đầu với cách mà Ca-in, trong vườn Ê-đen. Thờ phượng chân thành, nhưng bị từ chối! Rất sốt sắng, vẫn bị chối từ!

¹¹² Tại Shreveport tuần trước, tuần trước nữa, trong một buổi nhóm của các Doanh Nhân, vào một bữa điểm tâm ở đó có vài trăm người nhóm nhau lại, tôi đã mất hai tiếng rưỡi để nói về: *Hầu Việc Chúa Mà Không Theo Ý Muốn Của Đức Chúa Trời*. Bây giờ, điều đó nghe có vẻ lạ, nhưng chúng ta phải tự áp đặt đường lối của mình vào kênh sẵn sẵn của Đức Chúa Trời và đường lối của Đức Chúa Trời về việc làm điều đó. Cho dù chúng ta nghĩ điều đó là đúng đến đâu, thì điều đó cũng phải theo Lời Chúa nếu không điều đó là vô ích. Ca-in đã thờ phượng, nhưng đã không theo Lời của Chúa. Những người Pha-ri-si đã thờ phượng, nhưng không theo Lời của Chúa. Và trong sứ điệp đặc biệt này với những Thương Gia, tôi đã giảng về vấn đề này.

¹¹³ Đa-vít, ông đã muốn hầu việc Chúa, và ông đã làm đúng những gì ông nói. Ông nói, “Có đúng cho hòm của Chúa để ở dưới đó không? Chúng ta hãy thỉnh nó lên đây.” Trong những ngày của vua, vị vua trước khi ông kế ngôi. Ông nói, “Thật là không đúng. Người ta chưa bao giờ cầu vấn Đức Chúa Trời trước hòm giao ước, nhưng chúng ta phải làm điều đó.” Vậy thì, điều đó đúng, điều họ nên làm. Ông nói, “Chúng ta nên đi đến thỉnh hòm giao ước về, và chúng ta có thể cầu vấn Chúa.” Và đúng vậy, nó đã ở dưới xứ khác. Nói, “Chúng ta phải đưa nó lên đây. Hãy lấy nó lên đây và đặt nó trong nhà của chúng ta ở đây, và thờ phượng Chúa.”

¹¹⁴ Bây giờ để ý ông đã đi vào con đường sai lầm để làm điều đó. Ông đã hội ý những quan tướng năm mươi quân và hàng trăm quân và hàng ngàn quân. Tất cả họ đều được tham khảo ý kiến,

mỗi một người. Xem như đó là ý muốn của Chúa, trông có vẻ như, hay đó là—là Lời của Chúa.

¹¹⁵ Lời của Chúa, đôi khi anh chị em phải đặt Nó vào đúng chỗ của Nó nếu không thì không phải là Ý của Chúa. Hiểu không? Bây giờ hãy để điều đó ngấm sâu và anh chị em sẽ có một—một khái niệm tổng quát về những gì tôi đang cố gắng nói.

¹¹⁶ Tôi không muốn hội thánh rơi vào những bước mà anh chị em đã thấy ở Anh quốc: những người đàn ông để tóc dài, và tô vẽ mặt, và bại hoại. Chúng ta không muốn có điều đó! Cho dù nghe như mộ đạo thể nào, và Elvis Presley có thể hát những bài hát mộ đạo ra sao, anh ta vẫn là một con quỷ. Và tôi không đoán xét, nhưng “Bởi những bông trái của họ các ngươi biết họ thể nào.” Hiểu không? Anh ta là một tín đồ Ngũ Tuần, nhưng điều đó không có chút gì quan trọng. Xem đây, bông trái của anh chị em cho thấy anh chị em là gì.

¹¹⁷ Cho dù Thánh Linh có giáng trên người đó hay không, anh ta có thể nói tiếng lạ, anh ta có thể ca hát, anh ta có thể chữa lành người đau, và Chúa Jêsus đã phán, “Trong ngày đó nhiều người trong bọn họ sẽ đến cùng Ta, và nói rằng, ‘Lạy Chúa, há chẳng phải con đã làm *điều này và điều kia*?’ Và Ta sẽ nói với họ, ‘Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ đã làm ác kia, Ta chưa từng biết ngươi bao giờ.’” Hiểu không?

¹¹⁸ Chúng ta phải là những Cơ-đốc nhân thật, chân chính, và cách duy nhất chúng ta có thể làm là đối mặt với câu hỏi ở đây về “Sự sống Đời đời.”

¹¹⁹ Chỉ có một hình thức duy nhất của Sự sống Đời đời, và điều đó đến từ Đức Chúa Trời. Và Ngài đã định trước mọi tạo vật mà ắt sẽ có Nó. Giống như anh chị em mang gien di truyền của cha mình, anh chị em là một gien trong Đức Chúa Trời; một trong những thuộc tính của Ngài để bắt đầu, hoặc anh em sẽ không bao giờ Ở đó. Anh chị em được tạo ra trong tử cung của mẹ mình; cha anh chị em không biết anh chị em, anh chị em đã ở trong lòng ông. Và khi anh chị em được tạo nên trong tử cung của người mẹ, thì anh chị em trở nên một con người và được tạo nên theo hình ảnh của cha mình, bây giờ anh chị em có thể thông công

với ông. Và cũng giống như vậy đối với Đức Chúa Trời, nếu anh chị em có Sự sống Đời đời.

¹²⁰ Sự sống mà anh chị em đang có, là sự sống thiên nhiên, sự sống vật lý, sự sống đó đến bởi người cha của mình. Và cách duy nhất để anh chị em có thể được sinh lại, là cách duy nhất, đó là phải được sinh từ Cha Thiên Thượng của anh chị em, các thuộc tính của Ngài. “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Hiểu không?

¹²¹ Anh chị em đang có mặt ở đây bởi vì tên của anh chị em đã được ghi vào trong Sách Sự Sống của Cha Con thậm chí từ trước khi sáng thế. Điều đó hoàn toàn đúng. Anh chị em mang một gien, gien di truyền thuộc linh của Cha Thiên Thượng của anh chị em, một phần của Lời Đức Chúa Trời. Điều đó là vậy, như tôi đã nói, thế thì anh chị em đã được ở với Chúa Jêsus khi Ngài đã ở đây bởi vì Ngài *đã là* Lời: anh chị em đã chịu khổ với Ngài, đã cùng chết với Ngài, cùng chịu chôn với Ngài, và đã sống lại với Ngài, và bây giờ được đồng ngồi tại các nơi trên trời *trong* Ngài!

¹²² Để ý, Đa-vít đã nghĩ rằng mọi việc đều tốt đẹp, và ông hỏi ý kiến tất cả những người này, và họ bắt đầu nhảy múa và la lớn và hét. Họ đã có những cảm xúc cuồng nhiệt ở đó, nhưng điều đó vẫn không phải là ý muốn của Đức Chúa Trời trong việc đi xuống thính Lời Đức Chúa Trời trở về với nhà của Đức Chúa Trời. Nhưng, anh chị em thấy, Đức Chúa Trời luôn luôn (trong mọi thời đại) làm việc qua một cách. Quyết định đầu tiên của Ngài cũng là quyết định duy nhất của Ngài, bởi vì Ngài trọn vẹn trong những quyết định của Ngài. Ngài không bao giờ làm điều gì ngoài điều mà lúc đầu Ngài đã bày tỏ cho những tội tở, là các đẳng tiên tri của Ngài. Điều đó chính xác.

¹²³ Đó là lý do tại sao đây, thời đại hội thánh mà chúng ta đang sống, không có giáo hội nào, không phải Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, hoặc thứ gì khác, có thể đưa Hội thánh này trở thành Cô Dâu. Điều đó sẽ là sự trả lời của Ma-la-chi 4, vì Đức Chúa Trời sai đến một tiên tri để bày tỏ, bởi vì đây là cách duy nhất. Những giáo hội của chúng ta chia bè phái và làm cho vấn đề trở nên lộn xộn và hỗn độn, giống như họ đã luôn như vậy, và Đức Chúa Trời luôn sai đến các nhà tiên tri.

124 Và đã có Na-than đứng trên đất, một tiên tri được xác nhận trước mặt Đức Chúa Trời, và ông thậm chí không được cầu vắn.

125 Và họ đã đi xuống ở đó và đã gây nên cái chết của một người thật thà, và vân vân, vì đã nắm lấy hòm giao ước. Thay vì đặt nó lên vai của những người Lê-vi, để khiêng đi, họ đặt lên xe bò để kéo nó. Hoàn toàn làm lộn xộn lên!

126 Anh chị em thấy, nếu anh chị em không đi theo ý—ý muốn của Đức Chúa Trời, và phương cách mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta để hành động, họ luôn làm cho Nó rối tung lên và đưa Nó vào một tổ chức, giáo phái nào đó, sứ điệp nào đó, và anh em hành động như thế. Hiểu không? Nó luôn được thực hiện theo cách đó.

127 Đó cũng là điều mà chàng trai này đã phải đối mặt. Anh ta đã bước vào; anh ta đã là một—một—một thành viên có lẽ thuộc dòng Pha-ri-si hoặc dòng Sa-đu-sê, hay cấp bậc lớn nào đó trong thời ấy. Anh ta đã ngoan đạo hết sức. Anh nói, “Tôi đã giữ mọi điều răn này mà tôi được dạy, từ khi còn nhỏ.” Thấy chưa? Chúa Jêsus yêu mến anh ta vì điều đó. Nhưng anh ta từ chối được dẫn dắt, anh ta từ chối tiếp nhận sự lãnh đạo thật là Chúa Jêsus Christ ban cho anh Sự sống Đời đời.

128 Chú ý, anh ấy đã tin rằng có điều gì đó khác với những gì anh ấy có, nếu không anh ấy sẽ không bao giờ nói, “Lạy Thầy Nhân Lành, tôi phải làm gì bây giờ?”

129 Thấy đó, anh ta muốn tự mình làm điều gì đó. Đó là cách chúng ta làm, chúng ta muốn tự mình làm điều gì đó. Sự Ban Cho của Đức Chúa Trời là một sự ban cho cách nhưng không. Đức Chúa Trời ban Nó cho anh chị em, anh chị em không cần làm gì cho Nó cả. Ngài đã định trước Điều đó cho anh chị em, và anh chị em sẽ nhận được Điều đó. Hiểu không?

130 Chú ý, anh ta biết Nó ở đó. Anh ta tin vào Nó và muốn có Nó. Nhưng khi anh đối mặt với việc anh phải làm như thế nào, nó khác hẳn với nghi thức của anh. Nó khác biệt. Anh ta có thể giữ tiền của mình và thuộc về giáo hội mà anh ta là thuộc viên, và vân vân. Nhưng Chúa Jêsus biết điều đó, và biết rằng anh đã tích trữ những đồng tiền này, và Ngài phán, “Hãy đi bán hết gia tài

người có, và cho nó cho kẻ nghèo. Và hãy đến, vác thập tự giá của người và theo Ta, và người sẽ có kho báu trên Thiên đàng.” Nhưng anh ta không thể làm được điều đó.

¹³¹ Những nhà lãnh đạo khác mà anh từng có trong những ngày thanh xuân của mình, đã có ảnh hưởng như vậy đối với anh đến nỗi anh đã từ chối tiếp nhận Con Đường sẵn sẵn của Đức Chúa Trời, đó là Chúa Jêsus Christ; Đấng duy nhất nắm giữ Sự sống Đời đời, Đấng duy nhất có thể ban cho anh chị em Điều đó. Không hội thánh có thể ban cho anh chị em Sự sống Đời đời; không phải người hàng xóm của anh chị em; không phải mục sư của anh chị em; không phải linh mục của anh chị em; không phải tín điều của anh chị em; duy chỉ Chúa Jêsus Christ, chính Ngài mới có thể ban Sự sống Đời đời cho anh chị em. Ngài là...

¹³² Cho dù anh chị em tốt như thế nào, hãy bỏ những gì anh chị em đang làm, những điều anh chị em bắt đầu làm, anh chị em phải tiếp nhận *Thân vị* của Đức Chúa Jêsus Christ. Và khi anh chị em làm điều đó, Ngài là Lời, và rồi đời sống của anh chị em thích ứng ngay trong Lời và Nó bày tỏ chính Nó ra cho thời đại này mà anh chị em đang sống.

¹³³ Nô-ê phải làm điều đó để Lời được thể hiện trong thời đại của ông. Bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se đi cùng, nói, “Chúng tôi biết những gì Nô-ê đã làm, chúng tôi sẽ nghe lời Nô-ê. Chúng tôi sẽ làm điều đó giống như cách Nô-ê đã làm. Chúng tôi sẽ đóng một—một con tàu và thả trôi xuống Sông Nin, và đi ra khỏi Ai Cập”? Ồ, điều đó sẽ không có tác dụng. Thấy đó, điều đó là dành cho thời đại khác.

¹³⁴ Chúa Jêsus không thể đến với sứ điệp của Môi-se; Luther không thể đến với sứ điệp Công giáo; Wesley không thể đến với sứ điệp của Luther; Ngũ Tuần không thể đến với sứ điệp của thời Wesley. Và Cô Dâu không thể được hình thành trong giáo phái Ngũ Tuần, thật sự không thể làm điều đó. Và điều đó hoàn toàn đúng. Cô đã thu xếp và đi ra khỏi nơi này, và cô ở đó, giống như những người còn lại. Đó chỉ là vỏ trấu. Giống như sự sống trỗi lên vượt qua sự...Hiểu không?

¹³⁵ Nhà văn nọ, như tôi đã nói buổi tối kia, tác giả đó mà đã viết ra cuốn sách này...Không phải vì anh ta chỉ trích tôi rất tồi tệ,

bảo tôi là “một con quỷ, nếu có điều như vậy.” Vì vậy anh ta nói rằng anh ta không tin vào Đức Chúa Trời. Anh ta nói, “Đức Chúa Trời mà có thể khoanh tay ngồi xem những người tử đạo, qua những thời kỳ đau, và tuyên bố có quyền mở Biển Đỏ, và để phụ nữ và trẻ em bị sư tử, và vân vân, xé thành từng mảnh, rồi nói Ngài là Đức Chúa Trời yêu thương.” Nói, “Không có một tạo vật nào như vậy.” Thấy đó, anh chàng đó, không có sự thần cảm về Lời, không nhìn thấy Nó.

¹³⁶ Hạt lúa mì đầu tiên, Chàng Rể, phải rơi xuống đất để sống lại. Cô Dâu đầu tiên cũng được sinh ra ở Lễ Ngũ Tuần phải đi vào những Thời đại Đen tối giống như bất kỳ hạt giống nào khác, bị chôn đi. Họ đã phải chết. Họ phải làm điều đó. Nhưng nó lại bắt đầu nảy mầm ở Luther, trong cuộc cải chánh đầu tiên. Nó không giống như hạt giống đã đi vào, nhưng đó là Ánh sáng của thời đó. Cái cuống sau đó đi vào tua, Wesley. Và từ cái tua nó đã đi vào Ngũ Tuần, vỏ trấu.

¹³⁷ Khi anh chị em nhìn vào lúa mì, khi nó được hình thành, hạt lúa mì, một người trồng lúa mì, anh chị em đi ra ngoài và nhìn thấy hạt lúa mì đó được hình thành trong đó, nó trông giống hệt hạt. Nhưng nếu anh em lấy một cái nhíp và đặt xuống và lấy lúa mì đó và mở nó ra, thì chẳng có hạt nào ở đó cả. Nó chỉ là vỏ trấu. Và rồi điều gì nữa? Nó—nó được hình thành để bảo vệ hạt. Hiểu không? Và sau đó, điều đầu tiên anh em biết, sự sống đã rời cuống—cuống—cuống để đi vào tua; rời tua đi vào vỏ trấu; nó rời vỏ trấu và trở nên lúa mì. Ba giai đoạn, đấy, của nó. Và sau đó tạo thành Lúa mì *bên ngoài* của ba giai đoạn (Luther, Wesley, Ngũ Tuần). Hoàn toàn chính xác. Thấy đó, không nghi ngờ gì nữa. Anh em không thể làm gián đoạn thiên nhiên.

¹³⁸ Bây giờ hãy nhìn xem, cứ ba năm một lần sau khi một Sứ điệp được ban đến từ Đức Chúa Trời, họ lập tổ chức. Sứ điệp này đã được hai mươi năm, mà không hề có tổ chức. Nó sẽ không. Hiểu không? Bây giờ vỏ trấu phải lột ra, cho Lúa Mì một cơ hội nằm trước Con, để chín muồi; Sứ điệp đến ngay trở lại trong Hội thánh lần nữa, hình thành Thân thể của Chúa Jêsus Christ giống như Hạt đầu tiên ban đầu mà đã đi vào trong lòng đất. Bây giờ, để xem—xem Sự sống Đời đời.

¹³⁹ Sự Sống, chắc chắn thân—thân cây trở lại mang Sự Sống. Chấn chấn, như vậy. Nhưng, anh em thấy, khi nó trở thành thân cây thì công việc đã được hoàn tất, sự tổ chức, Sự Sống được dịch chuyển vào Wesley; đi ra ngoài, rồi đi vào. Và một lần, mỗi một giai đoạn...Một, một phiến lá lớn, không giống như hạt. Nhưng khi hạt phần nhỏ đến, giống như...trên vỏ—vỏ trấu...hay trên thân, hạt phần của tua, nó trông rất giống như hạt. Nhưng khi nó rơi xuống vỏ trấu đó, nó hầu như ở đó.

¹⁴⁰ Há Chúa Jêsu đã chẳng nói, “Trong những ngày sau rốt” (Ma-thi-ơ 24:24) “hai linh đó sẽ rất gần gũi nó sẽ đổ dành chính những gien, được định trước, những Người được Chọn, nếu có thể được”? Gần giống như thật, đấy. Vì vậy, trong những ngày sau rốt. Bây giờ, anh chị em biết, bây giờ là thời kỳ lúa mì. Đây là thời gian thu hoạch. Đây không phải là thời đại của Luther, đây không phải là thời đại Ngũ Tuần, đây là thời đại Cô Dâu.

¹⁴¹ Như Môi-se kêu gọi một dân đi ra khỏi một dân, ngày nay Đấng Christ đang kêu gọi một Hội thánh ra khỏi một giáo hội, anh chị em thấy đấy; cùng một kiểu tương tự, để đưa họ đến miền Đất Hứa Đồi đời vinh hiển.

¹⁴² Bây giờ, từ chối Đấng đang kêu gọi đó, Đấng Christ, cho dù bạn là người Ngũ Tuần, Giám Lý, Luther, bất kể bạn là gì đi nữa, bạn phải...Thời đại này! Không có gì chống lại họ, không chút nào, nhưng trong thời đại này *bây giờ* bạn phải chấp nhận (giống như họ đã làm trong thời đại đó) Thân vị của Đấng Christ là Lời!

Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta,...

...hôm qua,...ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

Hê-bơ-rơ 13:8. Thấy đó, anh em phải chấp nhận Người đó của Sự Sống Đời Đời!

¹⁴³ Vậy thì, những gì Sự Sống mà Luther đã có, là sự xưng công bình. Wesley có sự nên thánh, thêm vào đó. Ngũ Tuần có sự phục hồi các ân tứ trở lại trong đó, thêm vào đó. Nhưng bây giờ nó đang trên đường hoàn thiện trong thân thể, anh em thấy, có ba

giai đoạn của nó, và ra từ đó...Rồi, khi sự sống lại đến, Sự Sống mà đã sống trong những người Luther, đã xuất hiện, Sự Sống mà đã sống trong những người Giám Lý và đi ra, Sự Sống mà đã đi vào những người Ngũ Tuần, tất cả sẽ được cất lên khỏi mặt đất trong Thân Thể của Cô Dâu để được mang vào trước mặt Chúa Jêsus Christ. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ồ, thật phấn khởi! Đó là Lẽ thật!

¹⁴⁴ Chúng ta đã rẽ một góc! Chúng ta đang hướng về Thiên đàng, trông chờ sự hiện đến; Nắp Kim tự tháp, như chúng ta muốn nói, về sự trở lại của Ngài! Hội thánh phải sớm được phục sinh, và chúng ta phải sẵn sàng.

¹⁴⁵ Và cách duy nhất anh chị em có thể, không phải nói, “À, tôi thuộc về Hội Ngũ Tuần. Tôi thuộc về Một ngôi, Hai ngôi,” hoặc bất kể điều gì đi nữa, tất cả họ ở đó, “Tôi thuộc về Hội thánh của Đức Chúa Trời,” điều đó không có ý nghĩa gì. “Cha ông của chúng tôi đã nhảy múa,” điều đó hoàn toàn ổn, đó là thời *của họ*. Nhưng *ngày nay* anh chị em không cần phải đối mặt với tổ chức mà họ làm nên, nhưng với Sự Sống mà đang tiếp diễn, đó là Chúa Jêsus Christ.

¹⁴⁶ Người trai trẻ này đã làm giống như vậy. Môi-se đã chép những điều răn đó. Nhưng, anh chị em thấy, cũng chính Đức Chúa Trời đó đã viết những điều răn, bởi tiên tri của Ngài, là điều giống như vậy mà đã được nói tiên tri ngày hầu đến, “Ta sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta. Và khi sự việc này xảy ra tất cả những ai không nghe Đấng ấy sẽ bị cất bỏ”; trở lại trong những vở trấu và tua giáo phái. Họ phải tiếp tục đến với Sự Sống. Và ngày nay, đừng nói, “Tôi là người Ngũ Tuần. Tôi thuộc về *hội này*, tôi thuộc về *hội kia*.” Điều đó không có ý nghĩa gì cả. Anh chị em phải tiếp nhận Thân vị Đấng Christ, Sự sống Đòi đòi. Mỗi chúng ta phải đối diện! Đừng quên điều đó.

¹⁴⁷ Các nhà lãnh đạo khác, anh em thấy đấy, họ đã nắm giữ anh ta như vậy. Những người của họ được dạy rằng, “Ồ, tôi thuộc *hội này*, tôi thuộc *hội kia*,” và đã giữ chặt lấy anh ta như vậy. Nhưng thật là một điều tai hại, để từ chối quyền lãnh đạo của Sự sống Đòi đòi!

148 Bây giờ, Sự sống đó đang hiện diện tối nay. Đúng thế. Đức Thánh Linh đang có mặt ở đây, tức là Đấng Christ trong hình thức Thánh Linh; Thánh Linh của Ngài, sự xúc dầu đang ở đây.

...còn ít lâu, và thế gian chẳng thấy Ta nữa; tuy nhiên các người sẽ thấy Ta:...

...Vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến lúc chung cuộc, tới lúc tận thế.

149 Chỉ một mình Chúa Jêsus mới có thể đưa anh em đến với Sự sống Đời đời đó. Không có giáo hội, không có giáo phái, không có thầy giảng, không có linh mục, không có điều gì khác có thể đưa anh em đến với Nó, anh em phải được dẫn dắt bởi Ngài, Đấng duy nhất có thể dẫn dắt anh em.

150 Anh em có thể tưởng tượng Ngài dẫn anh em ra khỏi Lời của Ngài, mà đó là Ngài không? Và nếu Ngài là Lời, và anh em là một phần của Ngài, anh em sẽ không là một phần của Lời sao? Lời mà Đức Chúa Trời muốn tuôn đổ dòng nước cứu rỗi trên ngày hôm nay, để nhận diện Ngài ngày hôm nay; giống như các sứ đồ đã xác nhận Ngài, như Luther, như Wesley, giống như những người trong thời họ đã nhận diện Ngài. Đây là một thời đại khác. Đó là Lời! Lời cho biết những điều mà chúng ta đang thấy đang diễn ra bây giờ, được tiên đoán sẽ diễn ra trong giờ này. Vì vậy hãy tiếp nhận Chúa Jêsus Christ và để cho Ngài dẫn dắt anh chị em đến với Sự sống Đời đời.

151 Mặc dù anh ta đã thành công, chàng trai trẻ này...Anh ta đã thành công với tất cả những điều tốt đẹp. Nơi trường học, rất tốt. Là một thanh niên tốt, không nghi ngờ, gì anh ta đã rất tốt. Như một người cha thật...Khi lắng nghe cha mình trong việc kinh doanh, anh ta đã là một người tốt—một chàng trai tốt. Tốt với cha mẹ của mình. Anh đã trung thành với thầy tế lễ của mình. Anh đã trung thành với giáo hội của mình. Anh ta đã trung thành với các điều răn của Đức Chúa Trời. Nhưng anh ta đã đánh mất điều quan trọng nhất, và những điều còn lại không còn rất nhiều ý nghĩa đối với anh ta khi anh từ chối quyền lãnh đạo của Sự Sống Đời Đời, Chúa Jêsus Christ.

¹⁵² Để ý! Sự lãnh đạo này đối đầu với mọi người trong chúng ta ngày nay, giống như nó đã làm với người trai trẻ kia, chúng ta... cho dù chúng ta mộ đạo như thế nào. Anh em có thể là người Công Giáo, anh em có thể là người Báp-tít, người Giám Lý, hoặc người Ngũ Tuần, hay bất cứ điều gì đi nữa, điều tương tự này anh em phải đối mặt tối hôm nay: Sự sống Đời đời, đó là, sự tiếp nhận Chúa Jesus Christ. Chúng ta được ban cho cơ hội này.

¹⁵³ Đôi khi trong cuộc sống, chúng ta phải đối mặt với điều giống như người đàn ông trẻ này, bởi vì anh em là một người phạm và anh em được ban cho—anh em được ban cho cơ hội lựa chọn. Anh em có một sự lựa chọn. Đức Chúa Trời tạo ra nó để anh em có thể lựa chọn. Nếu Ngài đặt A-đam và Ê-va vào quyền tự do luân lý để họ có thể lựa chọn, và rồi họ đã chọn sai, và, hãy xem, Ngài không thể làm gì cho anh em nhiều hơn Ngài đã làm với họ. Ngài đã đặt để điều giống như vậy cho anh em vì thế anh em có thể chọn lựa hoặc là khước từ.

Anh em có một sự lựa chọn. Chúng ta hãy xem một số trong chúng:

¹⁵⁴ Anh em có quyền lựa chọn, như người trai trẻ kia, dù anh em có được học hành hay không. Anh em đều có sự chọn lựa đó. Anh em có thể muốn trở thành “thật sự không có nó,” anh em có thể từ chối nó.

¹⁵⁵ Anh chị em có quyền chọn lựa trong cách cư xử của mình. Tôi sẽ làm tổn thương một chút ở đây. Hiểu không? Anh chị em có thể đi ra ngoài kia và để tóc dài và trở nên một tay chơi nhạc rock Beatle hoặc một trong những người ngu dốt này.

¹⁵⁶ Hoặc các chị phụ nữ, các chị có thể trông giống như một—một con người đang hoang tử tế hoặc chị em có thể là một trong những sinh vật kỳ lạ mà chúng ta có ngoài kia, họ có đôi mắt xanh. Và tóc hớt cao và các thứ, họ hoàn toàn đi ngược lại Lời của Đức Chúa Trời, mà hoàn toàn trái ngược; thậm chí không dâng... không thể dâng một lời cầu nguyện được chấp nhận. Đó là Sự thật. Điều đó hoàn toàn đúng. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

¹⁵⁷ Nhưng điều gì đã xảy ra với anh chị em, hội hội thánh? Anh chị em càng xem ti-vi nhiều, càng thấy nhiều điều trần tục, thật

để làm cho cái bản tính A-đam cũ của anh chị em bị lôi cuốn vào điều đó, để hành động như phần còn lại của họ.

158 Tôi xin lặp lại điều này một lần nữa! Về bánh không men, trong việc dâng của—của—của lễ chuộc tội trong thời của Môi-se, khi Môi-se mang dân sự ra, có bảy ngày ăn bánh không men giữa vòng dân sự. Ai cũng biết điều đó. Trong Xuất Ê-díp-tô ký, “Sẽ không có chút men nào được tìm thấy trong trại người, bảy ngày.” *Bảy ngày* đó tượng trưng cho toàn bộ “bảy thời đại hội thánh.” Hiểu không?

159 “Bánh không men.” Vậy thì, điều đó có nghĩa gì? Không tín điều, không thể gian. Chúa Jêsus phán, “Nếu các người yêu thế gian hoặc những điều thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời chẳng ở trong các người.” Hiểu không? Và chúng ta đang cố gắng trộn lẫn những điều đó; anh chị em không thể làm điều đó! Anh chị em phải chọn *một* điều để tin: anh chị em vừa tin Đức Chúa Trời, anh chị em vừa tin giáo hội của mình, anh chị em sẽ tin thế gian, anh chị em...Anh chị em không thể pha trộn nó với nhau. Và anh chị em không thể giữ những điều cũ kỹ mà giáo hội khác trước đây anh chị em đã làm. Anh chị em phải nhận lấy Sự điệp của thời đại.

160 Ngài phán, “Cái gì còn lại, đừng để đến sáng mai (tức là đến thời đại khác), phải thiêu nó bằng lửa; phải hủy diệt nó.” Rằng thời đại mà chúng ta đang sống đây, Sự điệp của thời đại này, Nó phải được đem ra từ những lời Kinh Thánh và được xác nhận và minh chứng bởi Đức Chúa Trời rằng chính Ngài đang làm vậy. Thế thì anh chị em có thể hoặc tin nhận Điều Đó hoặc khước từ Nó. Đó là Sự sống Đời đời, sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh, sự dẫn dắt Hội thánh của Ngài.

161 Chúng ta có thể tiếp tục điều đó trong một thời gian dài, nhưng chúng ta hãy di chuyển, chỉ cần tiếp tục tiến lên.

162 Sự lựa chọn về hành vi của anh chị em. Anh chị em có thể... Anh chị em không thể trộn lẫn điều đó bây giờ. Anh chị em chỉ có thể đứng về phía Đức Chúa Trời hoặc là chống nghịch Đức Chúa Trời, và những biểu hiện bên ngoài cho thấy chính xác những điều ở bên trong. Hiểu không? Cỏ gai...Nhiều anh chị em nghĩ, “Tôi đã nhận báp-têm bằng Đức Thánh Linh, tôi sẽ được

lên Thiên đàng.” Điều đó không có nghĩa rằng anh chị em sẽ lên Thiên đàng. Không, thưa quý vị. Anh chị em có thể nhận lãnh báp-têm bằng Đức Thánh Linh từng giờ trong đời sống mình, mà vẫn bị hư mất và đi xuống địa ngục. Kinh Thánh nói vậy. Ừ-m, điều đó hoàn toàn chính xác.

¹⁶³ Nhìn đây, con người bề ngoài của anh chị em. Anh chị em có năm giác quan để tiếp xúc với thân thể bề ngoài đó. Đức Chúa Trời ban cho anh chị em năm giác quan; không phải để tiếp xúc với Ngài, nhưng với nhà trần gian của anh chị em: nhìn, nếm, cảm nhận, ngửi, và nghe.

¹⁶⁴ Rồi anh chị em có một linh hồn ở bên trong đó, và nó có năm cảm quan: lương tâm, và tình yêu, và vân vân. Năm cảm quan đó anh chị em có thể tiếp xúc với thế giới tâm linh, nhưng với linh của anh chị em.

¹⁶⁵ Thể chất của anh chị em tiếp xúc với thể chất. Tâm linh của anh chị em tiếp xúc với tâm linh. Nhưng bên trong đó anh chị em có một linh hồn, và linh hồn đó là gien đến từ Đức Chúa Trời.

¹⁶⁶ Và giống như một đứa trẻ được hình thành trong bụng mẹ. Khi em bé đến trong—vào tử cung của người mẹ bởi một mầm nhỏ, nó chui vào trong trứng, không phải nó được hình thành ban đầu là một tế bào con người, kể đó là tế bào con chó, và tiếp đến là tế bào mèo, và kế tiếp con ngựa. Đó là tất cả tế bào người bởi vì nó được xây dựng từ một tế bào ban đầu của con người.

¹⁶⁷ Và khi một người được tái sinh bởi Lời của Đức Chúa Trời, được định trước với Sự sống Đời đời, gọi là “Kẻ được Chọn,” đó sẽ là Lời của Đức Chúa Trời trên mọi Lời, Lời trên Lời! Không phải một tín điều giáo phái và rồi một Lời, và một tín điều; và nó sẽ không hoạt động. Anh chị em không thể cho men đó vào trong Nó! Chỉ có một Sự Sống Đời Đời, Chúa Jêsus Christ là Lời:

Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta,...

¹⁶⁸ Thưa các bạn, anh chị em đã nuôi con cái của tôi. Anh chị em đã phái tôi đi khắp những cánh đồng truyền giáo trên thế giới, để mang đến Sự điệp. Tôi phải thành thật với anh chị em. Những

gì tôi đang nhìn thấy, có lẽ anh chị em không thấy. Đó là lý do tôi ở đây cố gắng để nói cho anh chị em. Không phải vì tôi không yêu thương dân sự, mà chính là vì tôi rất thương yêu dân sự. Đó là sửa sai. Khi tôi thấy sự sa sút của hội thánh, đi chệch hướng, nói rằng, “Ồ, chúng ta đã làm *điều này* và chúng ta đã làm được *điều kia*,” và nhìn xung quanh qua giáo hội và thấy sự...Nó sẽ không có hiệu quả.

169 Rồi nhìn ở đây trong Kinh Thánh và thấy cuối cùng thì nó phải là cách đó, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê hâm hăm đó, đặt Chúa Jêsus ra bên ngoài (Lời). Ngài không bao giờ gọi...Ngài sẽ không kêu gọi giáo hội nào. Ngài phán, “Kể nào Ta yêu, thì Ta quở trách. Ta sửa phạt họ.” Nhận lấy Lời và nghiền ngẫm Nó, và nói cho biết, “Anh chị em sai trật trong điều đó!” Đó là lý do tôi yêu mến anh chị em. “Nếu các người mở cửa và để Ta vào, thì Ta sẽ vào và ăn buổi tối với các người.” Không phải một giáo hội, Ngài đã ra khỏi nơi đó rồi.

170 Nó cầm đầu trong Giáo hội nghị Cộng Đồng Cơ-đốc. Đó là nơi mà nó đã đi, trở lại ngay Rô-ma nơi mà từ đó nó ra. Và điều đó chính xác. Tôi đã viết điều đó trên giấy từ hai mươi lăm năm trước, hoặc ba mươi ba năm trước, và nó đấy. Không chỉ thế thôi, nó đã được chép trong Kinh Thánh, từ một khải tượng. Nó đã trở lại. Không có phương cách nào để cứu lấy nó, nó đã chết! Nó sẽ xảy ra cách ấy.

171 Đức Chúa Trời đang kêu gọi *những cá nhân*. “Ta đứng ngoài cửa mà gõ. Nếu người nam nào, bất cứ người nào...” Một cá nhân trong một ngàn, có thể là một trong một triệu.

172 Như tôi đã nói vài đêm trước. Khi Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập, chỉ có hai triệu người đến, và chỉ có hai triệu; chỉ một...chỉ có hai người đi vào. Một trên một triệu. Anh chị em đã biết điều đó chứ? Ca-lép và Giô-suê.

173 Và Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên đất, họ nói, “Tổ phụ của chúng tôi đã ăn ma-na trong đồng vắng. Chúng tôi đang giữ các truyền thống. Và chúng tôi đang làm *điều này*. Chúng tôi biết mình đang đứng ở đâu!”

¹⁷⁴ Ngài phán, “Ta biết tổ phụ các người ăn ma-na trong đồng vắng, và họ mỗi người đều bị phân cách Đời đời. Họ đã chết!”

¹⁷⁵ Khi tinh trùng đến từ con đực hoặc con cái, sẽ có một triệu cái trứng đến, có một triệu mầm sự sống đến. Và trong số tất cả chúng là mầm sự sống nhỏ bé, thuộc loại...Nếu nó là—nếu nó là từ bò đực, hoặc người đàn ông, hoặc bất cứ điều gì đó, có hàng triệu mầm, một triệu mầm đang hoạt động. Trong đó chỉ có một trong những mầm sống đó được định cho sự sống, vì có một trứng ở đó, màu mỡ, để thụ tinh với nó. Đúng thế. Chỉ một cái trứng sẽ được thụ tinh. Giống như thân thể này đang ở đây, và tinh trùng đến từ Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và hãy xem tinh trùng nhỏ đó vượt lên giữa tất cả những tinh trùng khác, và ngộ ngậy xung quanh chúng, ngay trên chúng, đi qua đây và tìm thấy trứng màu mỡ đó và—và bò ngay vào đó; và phần còn lại đều chết.

¹⁷⁶ Điều gì xảy ra nếu cũng cách đó xảy ra đối với hội thánh ngày nay, một ra từ một triệu? Hãy xem nó sẽ ở đâu? “Cửa thì hẹp và Đường thì chật, và ít kẻ sẽ tìm thấy Nó; bởi vì cửa rộng dẫn đến sự hủy diệt, và kẻ vào đó cũng sẽ nhiều.”

“Đó là sự thật không, Anh Branham?” Tôi không biết, nhưng tôi chỉ đang trích dẫn Kinh Thánh. Hiểu không?

¹⁷⁷ Vậy thì, anh chị em được định với Sự Sống. Anh chị em thấy Nó nếu anh chị em được định trước để thấy Nó. Nếu anh chị em không được định trước để thấy Nó, thì anh chị em sẽ không thấy Nó. Phán, “Họ có mắt mà không thấy, có tai mà không thể nghe.” Thật anh chị em nên biết ơn biết bao, thưa hội thánh! Thật anh chị em nên sửa lại bản thân từ những điều này! Thật anh chị em cần phải được cháy cho Đức Chúa Trời biết chừng nào! Hầu cho mắt anh chị em có thể nhìn thấy những gì anh chị em thấy, tai anh chị em nghe những điều anh chị em thấy. Sự lãnh đạo! Tại sao anh chị em đến đây tối nay để nghe Sứ điệp như thế này? Tôi được những giáo hội trên khắp thế giới, đóng cái mác, như một “kẻ cuồng tín.” Vì sao anh chị em lại đến? Đức Thánh Linh đã đưa dẫn anh chị em đến đây (thấy không? thấy không?) để lắng nghe. Cắt bì! Hãy cắt đi những điều thuộc về thế gian, tiếp nhận

sự lãnh đạo của Chúa Jêsus Christ, nếu không chắc chắn anh chị em sẽ bị hư mất như thế gian.

178 Anh chị em có quyền lựa chọn trong cách cư xử của mình. Anh chị em cư xử như thế nào, điều đó tùy thuộc anh chị em.

179 Anh em có quyền lựa chọn vợ. Anh em đi ra và lấy vợ. Anh em muốn lấy một người vợ, anh em muốn lấy một người mà có thể đáp ứng với...những gì anh em muốn...lập kế hoạch cho mái ấm tương lai của mình. Anh chị em có thể tưởng tượng một người, một thanh niên Cơ-đốc, đi ra ngoài và lấy một trong những Ricketta hiện đại này làm vợ không? Hả? Anh em có thể tưởng tượng không? Người đó đang nghĩ về điều gì? Loại mái ấm nào anh ta sẽ có nếu anh ta lấy một người ăn mặc hở hang, một cô gái điếm ngoài đường phố ở đây, một cô gái điếm đường phố? “Ồ,” anh em nói, “này, đợi một chút.” Cô ta ăn mặc thế nào? Thấy không? Thấy không? Mặc quần đùi và những thứ khác, cô ấy là gái điếm trên đường phố. “Ồ,” anh em nói, “này, Anh Branham!”Ồ, chúng những chiếc váy nhỏ bó sát, trông như thể bạn bị đổ khuôn vào đó, gái điếm đường phố.

180 Chúa Jêsus phán, “Hễ ai ngó đàn bà mà động tình ham muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người đó.” Rồi anh ta phải trả lời cho điều đó. Và cô ta sẽ làm gì? Cô ta đã tự phô bày. Ai là người phạm tội? Hãy suy nghĩ đến điều đó.

181 Các bạn nói, “Họ không làm bất kỳ loại quần áo nào khác.” Họ có hàng hóa và máy may. Không biện hộ. Ừ-m. Điều đó chính xác.

182 Bây giờ, tôi không muốn làm tổn thương các bạn. Và đây không phải là một trò đùa, đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY từ Kinh Thánh. Nó là hoàn toàn đúng, bạn ạ. Tôi là một ông già, tôi không còn ở lại được bao lâu nữa, nhưng tôi phải nói cho các bạn biết Lẽ thật. Nếu đây là sứ điệp cuối cùng của tôi, thì đó là Lẽ thật. Hiểu không? Đừng, chị em ơi. Đừng, anh em ơi.

183 Hỡi các bạn những người đang bị buộc vào một—một tín điều, và biết rằng Lời của Đức Chúa Trời được xác chứng ở ngay trước mặt các bạn. Phép báp têm bằng Đức Thánh Linh và những thực tại này mà chúng ta có ngày nay, và rồi, bởi vì tín điều của

các bạn, quay lưng lại với Nó sao? Làm sao anh em có thể là con trai của Đức Chúa Trời mà lại từ chối Lời của Đức Chúa Trời đã được tiên báo trước cho những ngày sau rốt này mà chúng ta đang sống? Làm sao anh em có thể làm điều đó? Làm thế nào Kinh Thánh có thể gọi điều này...

¹⁸⁴ Như tôi đã nói đêm qua về một—một vị vua lần nọ, xuống phương Nam, khi họ có người da màu dưới đó bị bán làm nô lệ. Ồ, thật không hơn gì một—một chợ bán xe hơi đã dùng rồi, anh em nhận hóa đơn trong việc mua bán họ. Và tôi thật kinh hãi, tại một nơi... Một ngày nọ tôi đã đọc chỗ một—một người lái buôn đến để mua một số nô lệ, ông ta nói, “Ồ, này, tôi muốn...” Họ buồn rầu, anh em phải quất roi vào họ, bắt họ làm việc bởi vì họ đã xa nhà. Họ bị bán, làm nô lệ. Và họ ở một đất nước xa lạ mà họ không biết gì về, và họ sẽ không bao giờ trở về nhà nữa, và họ rất buồn. Bạn phải đánh họ, làm cho họ làm việc. Nhưng người môi giới này đến bởi một đồn điền nào đó.

¹⁸⁵ Một anh chàng trẻ tuổi ở đó ưỡn ngực, hếch cằm lên, bạn không cần phải quất anh ta. Anh ta hoàn toàn tốt, và anh ta có phẩm cách tốt so với những người còn lại của họ.

Người môi giới nói, “Tôi sẽ mua anh ta.”

¹⁸⁶ Chủ nói, “Anh này không phải để bán. Sẽ không. Ông không mua được anh ta, bởi vì anh ta không phải để bán.”

¹⁸⁷ Ông ấy nói, “Ồ, điều gì khiến anh ta trở nên khác biệt rất nhiều vậy?” Nói, “Có phải anh ta là chủ của những người còn lại kia không?”

Nói, “Không.”

Nói, “Ông có cho anh ta ăn khác biệt không?”

¹⁸⁸ Nói, “Không. Anh ta là một nô lệ, anh ta ăn ngoài đó trong nhà bếp với những người còn lại.”

Nói, “Điều gì khiến anh ấy khác biệt nhiều như vậy?”

¹⁸⁹ Ông ấy nói, “Chính tôi đã tự hỏi, cho đến khi tôi phát hiện ra. Ở Châu Phi (nơi họ ra đi, nơi những người Boer mua họ, và mang họ đến đây và bán họ cho nô lệ), ở đó cha anh ta là vua một bộ tộc. Và tuy nhiên, là một người tha hương, xa cách quê

nhà, anh ta biết mình là con của một vị vua. Vì thế anh đã cư xử theo cách đó.”

¹⁹⁰ Thật đáng trách cho Cơ-đốc giáo! Chúng ta được cho là đại diện cho Đức Chúa Trời và Sự sống Đời đời. Chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời, và đó là Đức Chúa Trời. Chỉ một mình Ngài có Sự Sống Đời Đời. Và chúng ta là sản phẩm của Ngài, bởi vì chúng ta là gien của Thánh Linh Ngài. Thế thì chúng ta, phụ nữ và đàn ông, nên cư xử giống như Kinh Thánh đã nói cho chúng ta làm. Không phải những Giê-sa-bên đường phố, những Ricky của tổ chức; nhưng là những quý ông Cơ-đốc, những con trai và con gái của Đức Chúa Trời, được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, biểu hiện Ánh sáng trong thời đại của chúng ta và lan tỏa Nó. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁹¹ Thật chúng ta đã trôi giạt cách xa Nó biết bao! Tại sao? Cũng giống như chàng trai trẻ này đã làm ở đây. Anh ta đã chối bỏ, khước từ Sự sống Đời đời, bởi vì Nó sẽ bắt anh ta trả giá bằng chỗ đứng xã hội của mình, Nó sẽ khiến anh ta phải trả giá bằng sự tiêu tiền xa hoa của—của—của anh ta, Nó sẽ khiến anh ta mất đi sự thông công của anh ta trong giáo hội, Nó sẽ khiến anh ta mất rất nhiều thứ. Anh ta biết những gì Điều đó sẽ bắt anh phải trả giá, anh ta là một thanh niên nhạy cảm, và anh cảm thấy mình không thể trả cái giá đó. Tuy nhiên anh ấy nghĩ, “Tôi sẽ chỉ tin tưởng vào tôn giáo của mình và tiếp tục.” Nhưng tận trong lòng anh ta biết có điều gì đó về Chúa Jêsus Christ khác biệt với những thầy tế lễ kia trong thời đó.

¹⁹² Và bất cứ Sứ điệp nào ban ra, một Sứ điệp chân thật, được sanh ra của Đức Chúa Trời, đều khác với xu hướng cũ. Khi sự chữa lành Thiêng liêng xuất hiện, cách đây không lâu, anh chị em có để ý thấy những kẻ giả mạo đã làm theo nó thế nào không? Thấy không? Và mỗi người trong họ đều ở ngay trong những tổ chức họ, ở lại đó. Có ai biết rằng phải có một Sứ điệp đi theo sau đó? Ồ, Đức Chúa Trời không giải trí cho chúng ta đâu! Ngài thu hút sự chú ý của chúng ta bằng điều gì đó, và khi Ngài thu hút sự chú ý của chúng ta, thì Ngài đã có Sứ điệp của Ngài.

¹⁹³ Hãy nhìn xem khi Ngài đến trên đất lần đầu tiên, và bắt đầu chức vụ của Ngài, “Ô Ra-bi trẻ tuổi, chúng tôi muốn Thầy đến với

giáo hội của chúng tôi. Chúng tôi...Hãy đến đây.” Nhà Tiên tri trẻ.
“Ồ, chúng tôi muốn Thầy qua đây. Hãy đến đây.”

194 Nhưng một ngày nọ Ngài đứng lên và nói, “Ta và Cha Ta là Một.”

195 “Ồ, chào ôi! Hẳn tự xưng Mình là Đức Chúa Trời.”

196 “Trừ khi các người ăn Thịt của Con Người và uống Huyết của Ngài, các người không có Sự Sống trong các người.”

197 “Anh ta là một ma cà rồng! Chúng ta không liên quan gì với điều đó.”

198 Những sứ đồ ngồi ngay tại đó; hàng ngàn người đã lia bỏ Ngài, nhưng những sứ đồ kia đã được định trước với Sự Sống. Ngài đã phán vậy. Họ không thể giải thích Nó; họ đã tin Điều đó. Họ đã ở đúng với Nó bởi vì, đã nói, “Không ai có thể làm những công việc này.”

199 Ngay cả các thầy tế lễ cũng biết điều đó. Ni-cô-đem đã nói, “Chúng tôi biết” (hội đồng Tôn giáo) “rằng nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng thì không ai làm được những việc này.” Hiếu không?

200 Phi-e-rơ, vào Ngày Lễ Ngũ tuần, đã nói, “Chúa Jêsus người Na-xa-rét, tức là Người được Đức Chúa Trời chấp thuận ở giữa các người. Đức Chúa Trời đã ở cùng Ngài.”

201 Hãy nhìn xem trong Kinh Thánh, điều gì Kinh Thánh đã nói sẽ thực hiện. Chúa Jêsus phán, “Các người dò xem những lời Kinh Thánh, vì tưởng trong Chúng có Sự sống Đời đời. Ấy chính Chúng làm chứng về Ta vậy. Nếu các người biết Mô-i-se, các người ắt biết Ta, vì Mô-i-se đã chép rằng Ta sẽ đến, trong hình thức mà Ta sẽ đến.” Ngài đến như là Con người.

202 Ngài đã đến với ba danh xưng, như Đức Chúa Trời. Ba (như Cha, Con, và Thánh Linh), cùng một Đức Chúa Trời, đó là ba thuộc tính.

203 Bây giờ thế thì, cũng vậy, sự xưng công bình, sự nên thánh...; Luther, Martin, và—và—và Ngũ Tuần; cùng một điều: ba thuộc tính, ba giai đoạn, ba thời đại hội thánh.

204 Điều giống như vậy: nước, huyết, và linh.Ồ, luôn luôn đồng hành, có ba yếu tố để cho anh chị em trở lại trong thân thể. Giống như anh chị em được sinh ra từ sự sinh ra tự nhiên, làm hình bóng sự sinh ra thuộc linh. Đứa trẻ được sinh ra, thứ đầu tiên là nước, kể đến huyết, và rồi sự sống. Đó là cách anh em đến với Vương quốc của Đức Chúa Trời, cũng giống vậy. Hiểu không? Đó là cách Hội thánh trải qua, cùng một cách. Cũng giống như vậy. Bây giờ để ý về ba điều này, Đức Chúa Trời đã hình thành của Ngài...tạo thành thân thể của Ngài.

205 Bây giờ chúng ta tìm thấy điều đó trong đây, anh chị em có quyền trong sự lựa chọn của mình. Anh em chọn cô gái mà mình muốn kết hôn; cô ấy chấp nhận anh em, ổn thôi.

206 Rồi điều khác nữa, anh chị em có quyền lựa chọn anh chị em có muốn sống hay không muốn sống. Anh chị em chọn bây giờ giữa Sự Sống và sự chết. Anh chị em có thể sống.

207 Chàng trai trẻ đó đã có sự lựa chọn. Anh ta đã thành công trong mọi điều khác, một người sùng đạo, nhưng anh ta biết rằng khi mà...Anh ta đã nói về chính mình, “Tôi đã giữ những điều răn đó từ khi tôi còn nhỏ,” nhưng anh ta biết mình không có Sự sống Đời đời. Hiểu không? Và anh ta có sự lựa chọn để chấp nhận Nó hoặc từ chối Nó, và anh ta đã từ chối Nó. Đó là sai lầm chết người nhất mà anh ta có thể mắc phải. Phần còn lại của nó sẽ không đáng kể. Nó không, không đáng kể, trừ khi anh em lựa chọn Điều đó.

208 Bây giờ chúng ta hãy theo dõi anh ấy theo lựa chọn của anh ấy, và xem nó đã dẫn anh ấy đến đâu. Bây giờ, hãy xem nơi anh ấy đã chọn. Bây giờ, hãy nhìn xem, anh ấy là—anh ta là một người giàu có, anh ta là một doanh nhân, anh ta là một nhà cai trị, và anh ta là một người sùng đạo. Tất cả điều đó!

209 Ngày hôm nay chúng ta có thể nói, “Chàng trai ấy, anh ta là một người Giám Lý, hay Báp-tít chân thật, hay một người Ngũ Tuần. Anh ta—anh ta là một người anh chàng thực sự, một chàng trai thật tử tế. Tốt!” Anh em không thể nói gì về anh ấy; thân thiện, dễ mến, hòa đồng, và mọi thứ. Không có điều gì vô đạo đức về anh ta. Anh ta có lẽ không hút thuốc, uống rượu, hay chạy quanh các buổi biểu diễn và khiêu vũ, và bất cứ điều gì chúng

ta muốn gọi ngày nay, như chúng ta xếp loại một Cơ-đốc nhân. Nhưng điều đó chưa phải Sự sống Đời đời đâu! Nó không phải là điều chúng ta đang nói đến. Anh ta có thể đã trung thành với giáo hội của mình, mà có lẽ vậy. Nhưng, anh em thấy đấy, và nó đã dẫn anh ta đến điều gì? Được rất nhiều người biết đến. Chúng ta hãy nói, nếu anh ta là một thầy giảng, anh ta có thể đã có...đã có một giáo hội tốt hơn. Anh ta có thể là tổng giám thị hoặc là giám mục. Hiểu không? Nó dẫn anh em đến được nhiều người hâm mộ, và nó dẫn anh ta đến sự giàu có và nổi tiếng.

210 Nó có thể cũng như vậy ngày hôm nay, nếu anh chị em có tài năng tuyệt vời để ca hát. Tôi nghĩ về thanh niên đó cách đây một lát đã hát bài hát đó ở đây; cách mà anh ấy đã cho điều đó cho ma quỷ, và bây giờ anh đã lấy nó lại...Và sự khác biệt giữa anh ấy và Elvis Presley và một số người trong số này. Pat Boone, và một nhóm như thế, Ernie Ford, họ là những người, những ca sĩ tuyệt vời; và lấy tài năng của họ, tài năng do Đức Chúa Trời ban cho, và sử dụng tài năng đó để truyền cảm hứng cho những—những công việc của ma quỷ. Đúng thế. Một số ca sĩ vĩ đại bán tài năng do Đức Chúa Trời ban cho để nổi tiếng trên thế giới này, để trở thành ai đó. Làm thế nào bạn có thể trở thành một “người nào đó” hơn bạn có thể, là trở thành một ai đó, hơn là một con trai của Đức Chúa Trời?

211 Tôi không quan tâm nếu anh em sở hữu cả thành phố, cả thế giới, mà anh em không tiếp nhận sự lãnh đạo của Sự sống Đời đời, bởi Đức Thánh Linh (Đấng Christ), làm thế nào anh chị em sẽ...Dù sao, anh em là ai? Anh em là một con người phạm đã chết, chết trong tội lỗi và những vi phạm! Dù anh em muốn mộ đạo; dù anh em muốn trung tín với giáo hội; thầy giảng, nếu anh em muốn ở trên bục giảng; nhưng từ chối, anh em chết!

212 Anh ta đã thành công rực rỡ. Anh ấy đã thành công lớn ở đây trong cuộc đời này. Chắc chắn vậy. Chúng ta tìm thấy anh ấy ở nơi chúng ta nhận thấy...Rồi chúng ta tìm thấy anh chàng này, anh ta đã đi...Chúng ta dò theo anh ta một chút, và chúng ta thấy anh ta đã có sự thành công lớn. Và chúng ta theo dõi anh qua suốt Kinh Thánh. Chúng ta nhận thấy rằng anh ta—anh ta... Chúng ta thấy anh ta là một người giàu có. Anh ta có những địa

vị to lớn, anh ta tiếp đãi thẩm phán và thị trưởng, hoặc hơn thế nữa. Anh ta đang ở chỗ cao nhất của mình, anh ta có những bữa tiệc lớn; và rất nhiều nữ phục vụ bàn, và phụ nữ, các cô gái, và mọi thứ khác, xung quanh anh ta. Và có một người ăn xin đang nằm ở cổng, tên là La-xa-rơ. Anh ta quét những mảnh vụn cho anh ta. Chúng ta biết câu chuyện đó. Điều tiếp theo, anh ta tiếp tục thành công, giống như các giáo hội ngày nay đang đạt được.

213 Một doanh nhân đang ngồi ở đây, nói với tôi, “Ngay đây tại California, rằng giáo hội phải nói cho liên đoàn lao động biết phải làm gì.” Thấy đó, nó lại trở thành vấn đề giáo hội và nhà nước. Nó ở ngay trên anh chị em. Anh chị em thấy, anh chị em đang ở ngay trong đó, anh chị em mang lấy dấu hiệu con thú mà không biết điều đó.

214 Nếu anh chị em đã từng mua một trong những cuốn băng của tôi, hãy mua băng này, khi tôi về—khi tôi về nhà, *Dấu Vết Của Rắn*; và anh chị em sẽ thấy nó đang ở chỗ nào, thấy điều này kết thúc ở đâu. Bây giờ tôi phải quay về quê nhà để giảng, nếu Chúa muốn. Nó dài khoảng bốn giờ, vì vậy tôi không thể giảng nó tại một trong những buổi nhóm như thế này. Tôi phải đi lên đó nơi hội thánh chịu khổ cùng tôi rất lâu, thật kiên nhẫn. Để ý. Nhưng vậy thì anh em có thể nghe băng tại nhà mình lúc nào đó.

215 Lưu ý điều này, vậy thì chúng ta thấy người trai trẻ đó đã rất thành công. Rồi chúng ta cũng thấy sau đó cho tới khi anh ta thành công lớn hơn, cho đến khi anh ta nói, “Ta đã có quá nhiều!” Ô, anh ta đã trở thành một chàng trai thật đáng ngưỡng mộ ngày nay. Chẳng phải sao? “Thậm chí các nhà kho của ta đã đầy ắp, chúng không đủ chỗ chứa. Ta đã có quá nhiều cho đến nỗi ta nói, ‘Ồ, linh hồn ơi, hãy nghỉ ngơi.’”

216 Nhưng, anh ta đã làm gì lúc ban đầu, anh ta đã từ chối sự lãnh đạo của Chúa Jêsus Christ. Giáo hội của anh ta, sự hiểu biết của anh ta, học vấn của anh ta, và tất cả, đã đưa anh ta đến chỗ thành công. Tất cả những người Do-thái đã yêu mến anh ta. Anh ta đã bố thí cho họ, anh ta giúp đỡ họ, có lẽ anh ta đã làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Nhưng, anh chị em thấy, anh ta đã khước từ sự—sự—sự lãnh đạo của Chúa Jêsus Christ, Sự sống Đời đời.

Và điều đó...Kinh Thánh đã nói, Ngài phán, “Hỡi kẻ ngu dại, đem nay linh hồn ngươi bị đòi lại.”

217 Và bây giờ chúng ta tìm thấy anh ta (nơi tiếp theo) trong địa ngục; ngược mắt lên nhìn và thấy người ăn xin đó, mà anh ta đã đuổi ra đường, đang ở trong lòng của Áp-ra-ham. Thật là một sai lầm chết người! Làm thế nào mà các giáo hội đã—đã—đã—đã—đã ổn thỏa trong cách mà họ đã hành động, nhưng họ vẫn chưa có Sự sống Đời đời.

218 Điều đó làm tôi nhớ đến một bài giảng mà tôi đã giảng cách đây không lâu, *Đầu Lọc Của Người Biết Suy Nghĩ*. Anh chị em có thể đã nghe nó. Tôi đang đi, đi qua khu rừng, tôi đang săn sóc (mùa thu này) và tôi nhìn xuống. Và, tất nhiên, tôi không thể nói tên công ty thuốc lá. Anh em biết điều đó. Và có một—một bao thuốc lá đang nằm chỗ đó. Và tôi chỉ đi ngang qua nó, tìm kiếm... trong khu rừng. Và tôi thấy gói đó nằm ở đó, và tôi nhìn lại lần nữa, nó có dòng chữ, “Đầu lọc của một người biết suy nghĩ, mùi vị của một người đàn ông hút thuốc.” Tôi chỉ tiếp tục đi xuyên qua khu rừng.

219 Và Đức Thánh Linh đã phán, “Quay lại và nhặt bao thuốc đó lên.”

220 Tôi vói tay xuống và nhặt nó lên, “Đầu lọc của người đàn ông biết suy nghĩ, mùi vị của người đàn ông hút thuốc.” Tôi nghĩ, “Công ty Mỹ ở đây, đang bán cái chết dưới sự trá hình, cho chính những công dân Mỹ của họ.” Một đầu lọc của người biết suy nghĩ à? Anh em...Và sở thích của một người đàn ông hút thuốc à?

221 Tôi đã ở Hội chợ Thế giới, với Yul Bryan...Brynnner, và họ ở trên đó, khi anh ấy đưa ra tất cả sự thử nghiệm đó. Và cách anh ấy châm một điếu thuốc và rút ra...ngang qua một viên đá cẩm thạch và lấy...Lau sạch chất ni-cô-tin và đeo nó trên lưng một con chuột, một con chuột bạch, và trong bảy ngày nó bị đầy bệnh ung thư đến nỗi nó không thể đi được. Và họ nói, “Bạn biết đấy, họ nói một ‘đầu lọc,’” nói, “đó là một mảnh lõi quảng cáo, bán được nhiều thuốc lá hơn.”

222 Cần rất nhiều ni-cô-tin để thỏa mãn con quỷ đó. Đúng thế. Và khi bạn lấy một điếu thuốc có đầu lọc, bạn sẽ mất khoảng bốn

điều để thay thế cho một điều. Đó là một mảnh lời quảng cáo để bán cho bạn nhiều thuốc lá hơn. Bạn không thể có khói trừ khi bạn có nhựa thuốc; và nhựa thuốc đó, làm bạn mắc bệnh ung thư. Thấy điều đó là thế nào không? Và những người Mỹ bị mù, tìm một con thỏ chui ra từ cái mũ ở nơi nào đó, họ ngã té vì nó. Anh chị em không thể có điều đó; đó là sự chết, tôi không quan tâm anh chị em đang đi con đường nào, dù cách đi nữa nó là sự chết. “Đầu lọc của một con người biết suy nghĩ,” một người đàn ông biết suy nghĩ sẽ không hút thuốc, đúng vậy, nếu anh ta có bất kỳ suy nghĩ nào.

²²³ Ô, tôi nghĩ điều đó thể áp dụng cho những giáo hội. Hiểu không? Tôi nghĩ, phải chăng Đức Chúa Trời có một đầu lọc? Vâng.

²²⁴ Và mỗi giáo hội có một đầu lọc. Đúng thế. Họ lọc những người bước vào, và họ cũng để cho rất nhiều sự chết vào đó luôn.

²²⁵ Làm thế nào anh chị em có thể kéo một giáo phái qua Đầu Lọc của Đức Chúa Trời? Làm sao anh em có thể làm điều đó? Làm sao anh em có thể kéo một phụ nữ uốn tóc cao qua Đầu Lọc đó? Xin hãy nói cho tôi biết. Làm thế nào anh chị em có thể đưa một phụ nữ mà mặc quần của người đàn ông qua Đó, khi mà “Thật là điều gớm ghiếc cho cô ấy mặc áo quần thuộc về đàn ông”? Thấy đó, Đầu Lọc của Đức Chúa Trời sẽ đẩy cô ta ra ngoài, Nó sẽ không để cô ta đi vào trong. (Nhưng giáo hội có những đầu lọc riêng của họ.) Vì thế tôi nói rằng có một Đầu Lọc của người biết suy nghĩ, đó là Lời Đức Chúa Trời, và Nó thích hợp với sở thích của một người thánh khiết. Đúng vậy, một người thánh khiết; không phải người giáo hội, nhưng là sở thích của con người thánh khiết. Bởi vì Đó là Lời trong sạch, thánh khiết, không sai lầm của Đức Chúa Trời! Đó là Đầu lọc của một người biết suy nghĩ. Và thành viên giáo hội, tôi khuyên bạn nên sử dụng cái Đó.

²²⁶ Bởi vì nó đưa vào thế gian, và một khối u của nó là sự chết. Một đồng men, một chút men làm dậy lên cả đồng bột. “Kẻ nào bớt một Lời trong Sách Đây, hay thêm lời vào Nó, thì phần của người ấy sẽ bị lấy khỏi Sách Sự Sống.”

²²⁷ Tại vườn Ê-đen, điều gì đã gây ra sự chết, và tất cả nỗi buồn này, mọi nỗi đau lòng, mọi đứa bé sắp chết, mọi tiếng nấc trong

cổ họng, mọi xe cứu thương rú lên, mọi bệnh viện, mọi nghĩa địa? Là bởi vì Ê-va nghi ngờ một Lời (không phải toàn bộ Nó), nó chỉ làm sai Lời ấy. Bây giờ, Đức Chúa Trời phán, “Con người,” ở đó, “người ấy phải giữ *mọi* Lời của Đức Chúa Trời.” Vậy thì, đó là điều đầu tiên của Kinh Thánh.

228 Ở giữa Kinh Thánh, Chúa Jêsus đến, và Ngài phán, “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ *mọi* Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Không chỉ là một phần của Chúng, mọi lời.

229 Trong phần cuối của Kinh Thánh, Khải huyền 22, Chúa Jêsus đã đưa ra lời chứng về chính Ngài. Sự Khải thị của—của Kinh Thánh là Chúa Jêsus Christ. Và Ngài đã phán, “Kẻ nào bớt *một* Lời ra khỏi đây, hay thêm *một* lời vào Nó, phần của người đó sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.”

230 Bây giờ, anh chị em đang đi qua Đầu Lọc của người biết suy nghĩ đó, anh chị em sẽ có khẩu vị của một người thánh khiết khi anh chị em đi ra từ nơi Đó. Đúng. Anh chị em sẽ có một hương vị thánh thiện.

231 Hỡi chị em, chị em mặc những loại áo quần kia, hãy suy nghĩ đến điều đó. Chị em đang đi đến...Chị em nói, “Tôi là người tiết hạnh đối với chồng tôi.” “Tôi là người đoan chính với bạn trai của tôi.” “Tôi là một người cô gái đức hạnh.” Nhưng còn đối với tội nhân kia đã nhìn vào chị em thì sao? Khi anh ta trả lời về phạm tội tà dâm, ai đã làm điều đó? Thấy đó, chị em sẽ là người phạm tội. Hãy xem nó được viết bằng Lời, vì vậy nó là...Hiểu không?Ồ, hãy là một người phụ nữ biết suy nghĩ. Hãy là một người suy nghĩ...

232 Chị em có thể nói, “Điều đó có thể...”Ồ, điều gì xảy ra nếu nó diễn ra theo cách đó? Ngài đã phán vậy, và một Lời không thể sai. Hiểu không?

233 Một người có tâm cỡ đã nói với tôi cách đây không lâu, ông gọi tôi vào phòng của ông, nói, “Tôi sẽ đặt tay lên anh, Anh Branham. Anh đang hủy hoại chức vụ của mình, rao giảng những điều như vậy.”

234 Tôi đã nói, “Bất kỳ chức vụ nào mà Lời của Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại, phải bị hủy hoại.” Hiểu không?

235 Ông ấy nói, “Tôi sẽ đặt tay trên anh.” Nói, “Anh đã được sai đến để cầu nguyện cho người đau.”

236 Tôi nói, “Anh có tin những điều đó không, thưa anh?”

Anh ấy nói, “Không. Nhưng đó không phải là việc của chúng tôi.”

Tôi nói, “Thế thì, đó là việc của ai?” Hiểu không?

“Ồ,” anh ấy nói, “Đó là việc của mục sư.”

237 Tôi nói, “Hãy nhìn vào hội chúng.” Ừ-m. Đúng thế. Hiểu không?

238 Mỗi năm tôi đều rao giảng những điều này, và tôi nghĩ, “Chắc hẳn họ hiểu được Điều đó,” năm sau tôi quay lại, có nhiều hơn bao giờ hết. Hiểu không? Đúng thế. Điều đó cho thấy rằng “Nhiều người được gọi nhưng ít người được chọn.”

239 Quyền lãnh đạo là Đức Thánh Linh, thưa các bạn. Nó dẫn dắt bạn và hướng dẫn bạn vào mọi Lễ thật, khi Ngài Đức Thánh Linh đến. Bây giờ hãy nghĩ về điều đó. Hãy lấy Đầu Lọc của người biết suy nghĩ, đó là Kinh Thánh. Không phải tín điều của các bạn, không phải giáo hội của các bạn; các bạn sẽ bị hư mất. Hãy nhận lấy Đầu Lọc của người biết suy nghĩ.

240 Đó là điều mà người trai trẻ kia không nghĩ đến. Anh ta nhận lấy đầu lọc giáo hội. Anh ta trở nên kẻ được nhiều người ưa thích, một người tuyệt vời, “Nhưng trong địa ngục anh ta ngược mắt lên, trong tình trạng đau đớn dày vò.”

241 Bây giờ các bạn hãy nhận lấy Đầu Lọc của người biết suy nghĩ, tức là Chúa Jêsus Christ, Lời, và bạn sẽ khao khát khẩu vị của một người thánh khiết, bởi vì nó sẽ đáp ứng điều đó. Nếu bạn có Đức Thánh Linh trong bạn, Điều này làm thỏa mãn điều đó.

242 Nếu Đức Thánh Linh không có ở đó, các bạn nói, “Ồ, tôi không nghĩ điều đó có gì khác biệt.” Hãy xem những gì bạn đã làm ngay tại đó! Giống như điều Ê-va đã làm. Bạn đã trở lại ngay chỗ cũ.

²⁴³ Bây giờ chúng ta hãy đi xa hơn một chút. Bây giờ chúng ta hãy lấy...để lại người đó tại đây, mà đã không sử dụng Đầu Lọc của người biết suy nghĩ. Anh ta đã từ chối tiếp nhận sự lãnh đạo của Chúa Jêsus Christ, đến với Sự sống Đời đời.

²⁴⁴ Bây giờ chúng ta hãy đến với một người giàu có khác, một nhà thương gia trẻ, một quan cai trị với cùng cơ hội giống như người này đã có. Và chấp nhận Nó, ông đã chấp nhận sự lãnh đạo của Đấng Christ. Bây giờ, có hai người trong họ trong Kinh Thánh mà chúng ta sẽ nói đến. Người đó chúng ta thấy đã từ chối Nó, bây giờ chúng ta hãy lấy người đàn ông này: một doanh nhân trẻ, giàu có khác, và một người cai trị. Và người đó đã chấp nhận sự Lãnh đạo.

²⁴⁵ Kinh Thánh cho chúng ta biết về người này, nếu anh em muốn ghi lại, trong Hê-bơ-rơ 11:23 đến 29.

...Môi-se, bởi đức tin, đã từ chối được gọi là con trai của con gái Pha-ra-ôn;

Thà chọn chịu đựng những nỗi đau đớn của Đức Chúa Trời...

Coi sự sỉ nhục của Đấng Christ là những kho báu quý giá hơn mọi kho báu của Ai-cập:...

²⁴⁶ Thấy đó, ông đã tiếp nhận Sự sống Đời đời. Môi-se đã coi sự—sự—sự sỉ nhục của Đấng Christ là những kho báu quý giá hơn mọi kho báu trên thế gian. Môi-se coi Điều đó vĩ đại nhất. Vậy thì, người giàu có này đã không vậy.

²⁴⁷ Và Môi-se là một nhà cai trị trẻ, giàu có, trở thành một Pha-ra-ôn. Ông là con trai của Pha-ra-ôn, và là kẻ kế nghiệp ngai vàng. Và ông tìm đến với điều không thể được, một đám người đầy bùn, một đám nô lệ. Nhưng bởi đức tin, ông đã thấy lời hứa của Đức Chúa Trời, qua Lời, “Dân sự ngươi sẽ ngụ trong một xứ lạ trong bốn trăm năm, nhưng Ta sẽ mang nó ra bởi một bàn tay quyền năng.” Và ông đã coi trọng Điều đó (ha-lê-lu-gia) quý hơn tất cả các kho báu của Ai-cập, vì khi ông rời bỏ Ai-cập mà không biết mình sẽ đi đâu. Ông đã được Đấng Christ dẫn dắt. Ông đã từ bỏ!

²⁴⁸ Và ông đã đặt chân trên ngai vàng, và ông có thể là—là vị Pha-ra-ôn kế tiếp tại Ai-cập. Nhưng ông coi trọng sự sỉ nhục của

Đấng Christ. Sự sỉ nhục! Bị gọi là “người lập dị,” bị gọi là “người cuồng tín,” thay thế địa vị của mình với những người lầm than và kẻ cuồng tín; Bởi vì ông hiểu đó là thời điểm, mà lời Kinh Thánh được đã hứa được ứng nghiệm, đã ở đó lúc ấy.

249 Và Hội hội thánh, hãy tỉnh thức! Chẳng lẽ anh chị em không thể thấy điều tương tự như vậy tối nay? Thời giờ đã được hứa cho chúng ta. Hãy coi điều sỉ nhục vì Chúa Jêsus Christ quý báu hơn tất cả sự thông công của bất cứ điều gì; cho dù đó là cha và mẹ, giáo hội, bất cứ điều chi khác. Hãy đi theo sự lãnh đạo của Thánh Linh!

250 Chúng ta hãy đi theo Đấng Christ này như gương một vài người, Môi-se này, trong chốc lát, mà đã làm điều đó; chúng ta hãy xem cuộc đời của ông. Điều đầu tiên, khi ông đã chấp nhận để nhận lấy sự sỉ nhục của Đấng Christ và từ bỏ sự học hành của mình, từ bỏ tất cả sự khôn ngoan của ông...Ông đã được dạy tất cả sự khôn ngoan của người Ai Cập. Và tất cả sự nổi tiếng của ông, ngai vàng của ông, quyền trượng của ông, vương quyền của ông, vương miện của ông, mọi thứ ông đã có, ông đều từ chối nó!

251 Và chàng trai khác này muốn có nó, và đã khước từ Đấng Christ; còn con người này từ chối điều đó, và tiếp nhận Đấng Christ. Và điều gì đã nhanh chóng xảy ra? Ông đã biệt riêng mình ra.

252 Ha-lê-lu-gia! Từ ấy có nghĩa là “Ngợi khen Đức Chúa Trời của chúng ta!” Thật tồi tệ nếu chúng ta đang quên điều đó.

253 Ông đã từ chối ngai vàng và sự ngưỡng mộ. Ông có thể có hàng trăm cô gái trẻ...làm vợ, và ông có thể có vương quyền dưới sự...Ồ, Ai-cập cai trị thế giới. Thế giới được đặt ngay dưới chân ông, và ông được kế thừa mọi chút của nó. Nhưng bằng cách nhìn vào Kinh Thánh và thấy thời đại ông đang sống, và biết rằng có Điều gì đó trong ông, Hạt giống được định trước đó của Đức Chúa Trời đã chuyển động!

254 Tôi không quan tâm đến việc anh em có thể được nhiều người mến mộ như thế nào, hoặc anh em có thể *điều này* như thế nào, anh em có thể là một trưởng lão, anh em có thể là một mục sư, anh em có thể là *thế này, thế kia*, hoặc *thế nọ*, nhưng nếu

Lời của Sự Sống Đời đời bởi Lời của Đức Chúa Trời đã được định trước cho anh em, và anh em thấy điều đó đã gần, nó hoạt động, chuyển ra ngoài như *thế*. [Anh Branham búng ngón tay nhiều lần—Bt.] Bắt đầu đi ra! Bắt đầu nhận lấy Nó!

255 Và ông đã từ chối được gọi là con trai của con gái Pha-ra-ôn, bởi vì ông coi trọng sự sỉ nhục của Đấng Christ là kho báu lớn hơn tất cả sự giàu có của Ai Cập hay thế gian. Ông quý trọng Điều đó. Xem những gì ông đã làm, ông đã bước đi theo Nó. Ngay lập tức, ông nhanh chóng bị trục xuất ra khỏi dân tộc của mình, những người từng yêu thương ông.

256 Nó có thể khiến anh em mất tất cả những gì mình có. Nó có thể khiến anh em phải mất ngôi nhà của mình, Nó có thể khiến chị em trả giá cho hội khâu vá của mình, Nó có thể khiến các bạn mất địa vị của mình tại Kiwanis. Nó có thể. Tôi không biết những gì anh chị em sẽ phải trả giá, nhưng Nó sẽ phải hy sinh mọi thứ trong thế gian hoặc thuộc về thế gian. Anh chị em sẽ phải biệt riêng mình ra khỏi những điều thuộc về thế gian. Anh chị em sẽ phải làm điều đó.

257 Môi-se đã quăng hết mọi sự qua một bên và đi vào sa mạc với cây gậy trong tay. A-men! Ngày qua ngày trôi qua. Và ông tự hỏi liệu mình đã làm sai không? Không.

258 Nhiều khi mọi người bắt đầu, và họ nói, “Ồ, tôi sẽ làm điều đó. Vinh quang thay Đức Chúa Trời, tôi thấy Nó!” Hãy để ai đó cười anh chị em và chế giễu anh chị em, “Có lẽ tôi đã sai.”

259 Ông nói, “Những kẻ mà không thể chịu nổi sự hình phạt là những đứa con hoang và không phải con cái của Đức Chúa Trời.” Hãy xem, họ đã làm việc theo cảm xúc. Hãy xem, hạt giống mà tôi đã nói về cách đây không lâu, linh hồn đó không có ở đó để bắt đầu. Nó đã được xúc dầu bằng Thánh Linh, và người đó đã làm đủ mọi cách.Ồ, anh em, họ...Khi linh hồn của anh em được xúc dầu, anh em có thể...Đó là Đức Thánh Linh thật, chân chính, và các bạn vẫn có thể là một ác quỷ.

260 “Ồ,” các bạn nói, “Anh Branham!”

²⁶¹ Những tiên tri giả! Kinh Thánh nói, “Trong những ngày sau rốt sẽ có những tiên tri giả.” Chúa Jêsus phán, “Sẽ có những christ giả dấy lên.” Không phải “những Jêsus giả,” bây giờ, không ai đứng yên vì điều đó; nhưng “những christ giả.” *Christ* có nghĩa là “những người được xúc dầu.” Được xúc dầu một cách giả dối; họ đã được xúc dầu, song họ sai trật trong tận nơi sâu của vấn đề đó, và làm đủ những dấu kỳ phép lạ, nói tiếng lạ, nhảy múa trong Thánh Linh, giảng Phúc Âm.

²⁶² Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã làm điều đó! Si-mê-ôn...hay là không, tôi xin lỗi...Cai-phe đã nói tiên tri! Ba-la-am, kẻ giả hình! Chắc chắn, đã làm mọi dấu kỳ, mọi thứ, tất cả những hành vi tôn giáo.

²⁶³ Nhưng, anh chị em thấy, anh chị em để hạt cỏ lùng ở chung với hạt lúa mì trong cùng một luống và tưới nước lên chúng tức là xúc dầu cho chúng, chúng sẽ vui hưởng cả hai. Cả hai đều sẽ phát triển bởi nó, cùng một nguồn nước. “Mặt trời chiếu sáng trên người công bình lẫn người gian ác, và mưa cũng rơi cho người công bình lẫn người gian ác, nhưng bởi bông trái của họ mà các người sẽ biết họ.” Làm thế nào anh em có thể giữ thẳng hàng với Lời? A-men. Hiểu tôi muốn nói gì không? “Mưa rơi xuống cho người công bình lẫn người không công bình,” được xúc dầu.

²⁶⁴ Chúa Jêsus phán, “Trong ngày ấy họ sẽ đến cùng Ta, nói rằng, ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa! Tôi đã chẳng đuổi quỷ sao? Chẳng phải tôi đã nói tiên tri sao? Chẳng phải tôi đã nhân Danh Ngài mà làm những điều lớn sao?’” Ngài sẽ phán, “Hỡi những kẻ làm công gian ác, hãy lui ra khỏi Ta, Ta chẳng từng biết các ngươi. Hãy đi vào địa ngục đời đời đã sẵn sẵn cho ma quỷ và những quỷ sứ của hần.” Anh em hiểu không? Thật là một Lời đáng sợ! Giả dối. Thờ phượng vô ích, phấn đấu vô ích. Tại sao anh em làm điều đó trong khi anh em không phải làm nó? Tại sao nhận điều giả mạo trong khi các từng Trời đầy đầy điều chân thật? Hiểu không? Anh em không phải làm thế.

²⁶⁵ Bây giờ chúng ta thấy Mô-i-se được xúc dầu, không gì có thể khiến ông quay lưng. Những người anh em của chính ông đã từ chối ông; nhưng không thể nào ngăn chặn ông được. Ông đã đi ngay vào đồng vắng. Và một ngày nọ ở ngoài đó, ông đã gặp Đức Chúa Trời mặt đối mặt, với một Trụ Lửa trong bụi gai. Phán,

“Hỡi Môi-se, hãy cởi giày ngươi ra, vì nơi ngươi đang đứng là đất Thánh. Vì Ta có nghe tiếng kêu gào của dân Ta, và Ta đã nghe tiếng than vãn của họ, và Ta nhớ lại lời hứa của Ta về Lề. Và Ta sẽ đi xuống, Ta sẽ sai ngươi xuống đặt đem họ ra.” Chắc chắn vậy. Ông đã gặp Đức Chúa Trời mặt đối mặt, ông nói chuyện với Ngài. Ông được Đức Chúa Trời ủy thác.

²⁶⁶ Đức Chúa Trời đến lại ngay, cùng Trụ Lửa đó, và xác chứng cho vị tiên tri đó đang đứng ngay đó trên núi kia; để chứng minh điều đó là thật, khi Ngài đã dùng tay ông và thực hiện đủ loại phép lạ và các thứ.Ồ, họ có những kẻ mạo danh.Ồ, chắc chắn. Có Giam-be và Gian-nét, đã đứng tại đó, họ đã làm những điều tương tự. Nhưng ai là bản gốc? Hiểu không? Nó đã bắt đầu từ đâu? Có phải nó đến từ Lời không? Có phải đó là thời điểm?

²⁶⁷ Và anh chị em có biết điều tương tự đó đã được hứa cho những ngày sau rốt không? “Như Gian-nét và Giam-be chống trả Môi-se thế nào, thì những kẻ này cũng chống trả Lề thật thế ấy.” Thấy đó, trong những ngày sau rốt. Và làm điều tương tự, (giả mạo mọi thứ), ngay trên cùng một rãnh nước, “Heo đã rửa sạch rồi lại lăn lóc trong vũng bùn, và chó liếm lại đồ nó đã mửa.”

²⁶⁸ Những người Ngũ Tuần đã ra khỏi tổ chức của họ nhiều năm trước và nguyên rửa chúng, cha và mẹ của các bạn; và các bạn đã trở lại và làm điều tương tự như họ đã làm, và bây giờ đúng là cùng vũng bùn và đồ nôn mửa. Hiểu không? Nếu điều đó làm cho Hội thánh nôn nó ra trong thời đại Ngũ Tuần đầu tiên, thì cũng sẽ làm cho Nó nôn mửa một lần nữa ngày hôm nay. Hiểu không? Điều đó phải xảy ra, mặc dầu, đó là vỏ trấu, phải đến. Cái tua không thể là cái duy nhất; vỏ trấu phải đến, thấy đó, làm chất mang. Bây giờ chúng ta đang sống trong những ngày *sau rốt*, hãy xem những điều đã hứa cho thời đại này.

²⁶⁹ Hãy xem Môi-se được xác nhận này. Biết! Khi ông ra ngoài kia, một số người anh em của chính ông quay lại chống đối ông, họ muốn lập một tổ chức. Họ nói, “Anh hành động giống như thể chỉ một mình anh là người thánh giữa vòng chúng ta.” “Cả hội chúng đều thánh,” Cô-rê và Đa-than nói. “Chúng ta hãy chọn ra những người để làm điều gì đó.”

270 Môi-se, ông...Tôi cảm thấy thật buồn cho ông. Ông đi xuống, và nói, “Lạy Chúa...” Sắp mình xuống trước bàn thờ và nói, “Lạy Chúa!”

271 Đức Chúa Trời phán, “Hãy biệt riêng chính mình người ra khỏi họ. Ta thấy như vậy là đủ rồi.” Chỉ mở đất ra và nuốt họ. Chỉ thế thôi. Thấy đó, ông đã biết sứ mạng của mình.

272 Đức Chúa Trời không giải quyết với những tổ chức, Ngài không giải quyết với những nhóm. Ngài chỉ giải quyết với những cá nhân. Đúng thế. Luôn luôn. Không phải những nhóm người; nhưng những cá nhân, một người. Trong những ngày sau rốt, Ngài phán, “Ta đứng ngoài cửa mà gõ, và nếu người nào...” (không phải “nhóm nào”) “...người nào nghe Tiếng Ta, Ta sẽ... và nghe Ta, thì Ta sẽ vào cùng người ấy và ăn bữa tối với người.” Thấy đó, “Nếu người nào có thể nghe được.”

273 Làm sao chiếc micrô này có thể phát ra tiếng của tôi ngoài kia trừ khi nó không được tạo ra như vậy? Tôi có thể hét vào tấm bảng đó, với tất cả sức mạnh của mình, và nó sẽ không làm gì cả. Bởi vì cái này được định như vậy, và được làm ra, được chế tạo, là một cái micrô. Và nếu Lời của Đức Chúa Trời ở trong anh em từ sự định trước của Đức Chúa Trời, trong anh em, “Chiên Ta nghe Tiếng Ta. Chúng biết thì giờ của Ta. Một người lạ chúng sẽ không đi theo.” Hiểu không? Phải là như vậy trước tiên. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta, họ sẽ đến.” Mỗi một người trong họ, đây.

274 Vậy thì ông tiếp tục, đến lúc cuối của cuộc đời ở đây. Ông chỉ trải qua...Lưu ý khi ông đi đến cuối của đường đời.

275 Và chúng ta sẽ kết thúc bây giờ vì đã muộn, mười giờ kém hai mươi lăm. Để ý. Bây giờ, ở nhà thì còn sớm. Khoảng hai hoặc ba giờ chúng ta bắt đầu nói, “Nói đi, sẽ muộn một chút.” Hiểu không? Hiểu không? Nhưng bây giờ, tôi đã giảng nhiều đêm, suốt đêm trường.

276 Phao-lô đã rao giảng cùng một Phúc Âm này vào thời của ông, và một thanh niên đã rơi khỏi một—một bức tường và chết. Và Phao-lô, với cùng sự xúc dầu, cùng một Phúc Âm đó, đã đặt tay trên anh ta, anh ta đã sống lại. Họ đã quan tâm. Hội thánh đã

được hình thành. Điều gì đó đã xảy ra. Chú ý những gì đã diễn ra ở đây.

²⁷⁷ Môi-se, khi ông đi xuống...

²⁷⁸ Người giàu có này, khi anh ta đi xuống, hoặc, một người cai trị trẻ tuổi mà chúng ta đã nói đến, rất sùng đạo, và thuộc về giáo hội và mọi thứ, tốt đẹp, học thức, một nhà doanh nghiệp giỏi, và mọi thứ, khi anh ta đi đến cuối con đường, anh ta bắt đầu hét lên, “Không còn chỗ nào để bước nữa!” Sự lãnh đạo của anh ở đâu? Anh đã được lãnh đạo bởi giáo hội của mình, mà đã chết. Anh ta đã được dẫn dắt bởi thế gian chết chóc, và chẳng còn điều gì nữa để anh ta bước vào ngoài điều thế gian đã sửa soạn cho nó: địa ngục.

²⁷⁹ Nhưng ở đây đối với Môi-se, một tôi tớ trung tín người coi trọng sự sỉ nhục của Đấng Christ là kho tàng lớn hơn tất cả sự giàu có của Ai Cập. Khi ông đi đến cuối đường đời, một người già, một trăm hai mươi tuổi. Bước lên núi, và ông biết rằng cái chết đã bày ra trước mắt ông, và ông nhìn sang miền đất hứa. Và ông đã nhìn; nằm ở đó bên cạnh ông, có Đấng Lãnh Đạo của ông, Vàng Đá. Ông bước lên Vàng Đá, và các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đưa ông vào miền Vinh hiển—miền Vinh hiển của Đức Chúa Trời, vào lòng của Đức Chúa Trời. Tại sao? Tám trăm năm sau, ông vẫn được lãnh đạo bởi Đấng Lãnh Đạo của mình.

²⁸⁰ Chúng ta thấy ông trên Núi Biển Hình, đứng ở đó cùng với Ê-li, nói chuyện với Chúa Jêsus trước khi Ngài đi lên thập tự giá, tám trăm năm sau khi chết. Đấng—Đấng mà ông đã coi trọng, sự sỉ nhục về chức vụ của ông, là những kho báu lớn hơn tất cả sự ưa chuộng của thế gian và tất cả tiền bạc của thế gian, Đấng Lãnh Đạo của ông vẫn đang dẫn dắt ông.Ồ, chao ôi! Ông đã được dẫn dắt! Đấng Lãnh Đạo của ông, Đấng đã dẫn ông qua sự chết, trùng bóng chết. Ông đã được dẫn đến nơi mồ mả. Hàng trăm năm sau, ông đã đứng ở đó một lần nữa bởi vì, khi còn trẻ, ông đã chọn sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh. Tên tuổi của ông sẽ vang dội khi không còn Ai Cập hay kho báu nữa. Khi các kim tự tháp chỉ còn là cát bụi, và khi Ai Cập không còn là Ai Cập nữa, Môi-se sẽ bất tử giữa loài người vì ông chấp nhận sự lãnh đạo của Đấng Christ thay vì đi theo con đường mà giáo hội của ông đã đi.

²⁸¹ Có những người khác đã làm điều tương tự. Hãy nhìn xem Hê-nóc. Ông đã đồng đi với Đức Chúa Trời trong năm trăm năm, và sau đó ông đã có lời chứng rằng “Ông làm đẹp lòng Đức Chúa Trời.” Chúa đã xác minh nó, và phán, “Người không cần phải chết, chỉ trở về Nhà chiều nay.” Và ông đã đi lên.

²⁸² Và Ê-li. Sau khi la lối những người đàn bà cắt tóc uốn quăn và mọi thứ, như ông đã làm trong thời của ông, những Giê-sa-bên tô vẽ mặt mày, sau khi ông thấy đầy dẫy về điều đó, và—và ông đã làm tất cả những gì ông có thể, và tất cả những thầy tế lễ kia đã chế giễu ông, và mọi thứ khác, một ngày nọ ông đã bước xuống sông. Và ngay bên kia sông là những con ngựa được buộc vào một bụi cây đằng kia, một cỗ xe lửa và những con ngựa lửa. Ông đã bước ngay lên, và ném chiếc áo choàng cho vị tiên tri kế nhiệm đi theo ông, rồi ông đi lên Thiên đàng. Ông đã chấp nhận sự lãnh đạo của Sự Sống Đời Đời, vì chính Đấng Christ đã ở trong Ê-li. Ô! Vâng, thưa quý vị!

²⁸³ Điều đó là gì? “Hãy theo Ta!” Bây giờ anh chị em phải chọn lựa người lãnh đạo *của mình*. Anh chị em phải chọn điều đó, hỏi các bạn. Hãy nhìn vào gương soi của Đức Chúa Trời, là Kinh Thánh, và thấy anh chị em đang ở đâu tối hôm nay.

²⁸⁴ Một câu chuyện nhỏ. Một lần nọ, một đứa trẻ, sống ở vùng quê. Nó chưa bao giờ thấy một cái gương, nó đã đi vào thành phố để gặp dì của mình. Và bà ấy đã có một ngôi nhà...và những ngôi nhà kiểu cũ thường có một tấm gương trên cửa; tôi không biết liệu anh chị em có nhớ điều đó hay không. Nhưng đứa bé này, nó chưa bao giờ thấy cái gương. Vì thế khi nó đang chơi xung quanh nhà, nó nhìn vào...“Hả?” Nó nhìn vào đứa trẻ kia. Và nó vẫy tay, và đứa trẻ kia cũng vẫy tay. Và nó kéo cái tai của mình, và đứa trẻ kia cũng kéo tai của mình. Và cứ như thế. Nó tiếp tục đi lên, đến gần, rồi chạy quanh và nói, “Mẹ ơi! Đó là tôi!” Đó là tôi.

²⁸⁵ *Anh em* trông giống như thế nào? *Anh em* đang đi theo điều gì? Chúng ta đã làm gì? Anh em phải chọn *người lãnh đạo* của mình. Hãy chọn ngày hôm nay. Anh chị em chọn Sự Sống hay sự chết. Sự lựa chọn của anh chị em sẽ quyết định nơi đến Đời đời của mình, dựa trên những gì anh chị em chọn. Hãy nhớ, Chúa Jê-sus đã phán, “Hãy theo Ta.” Và anh chị em đã được mời làm

như vậy buổi tối hôm nay. Và đi theo Ngài để đến với Sự sống Đời đời, anh chị em phải đến theo thời hạn của Ngài, đúng vậy, Lời. Không phải dựa trên tín điều, không phải dựa trên quan điểm công chúng, không phải dựa trên những gì người nào khác nghĩ về Nó, nhưng trên chính những gì Đức Chúa Trời đã phán về Nó.

²⁸⁶ Anh chị em nói, “Ồ, Anh Branham, tôi biết một người phụ nữ tốt hết sức, cô ấy làm *điều này*. Tôi biết một người đàn ông mà đã trải qua *điều này*.”

²⁸⁷ Tôi không thể ngăn chặn những gì họ đã làm. Lời Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy để lời của con người là lời dối trá, và Lời Ta là Lẽ thật.” Anh chị em phải tuân theo điều khoản của Ngài, tuân theo điều kiện của Ngài, là Lời. Anh chị em không thể đến qua tín điều. Anh chị em không thể đến qua giáo phái. Anh chị em không thể pha trộn Nó như thế. Anh chị em chỉ có thể làm một điều duy nhất: chấp nhận Điều đó theo các điều kiện của Ngài, rằng anh chị em sẵn sàng chết đi bản thân và mọi suy nghĩ của mình, và đi theo Ngài. “Hãy giữ bỏ mọi sự thuộc về thế gian, và hãy theo Ta.”

²⁸⁸ Tôi biết đó là Sứ điệp nghiêm khắc, cứng rắn, thưa anh em. Nhưng tôi không đến đây và chọn một—một Sứ điệp để cốt chỉ cố làm cho họ ca hát, la lớn, hò hét. Tôi đã tham dự các buổi nhóm của những người ngoại đạo, nơi họ cũng làm điều tương tự. Tôi quan tâm đến sự sống của anh em. Tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời, một ngày nào đó tôi phải trả lời với Đức Chúa Trời, và chức vụ mà Chúa đã giao cho tôi đã tự chứng thực hàng ngàn lần trước mặt anh em.

²⁸⁹ Hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Hãy theo Ta. Hãy theo Ta. Hãy giữ bỏ những gì người có, và hãy theo Ta.” Và đó là cách duy nhất để có được Sự sống Đời đời. Đó là phương cách duy nhất mà Ngài ban cho người đàn ông này, là phương thuốc duy nhất mà Ngài ban cho thương gia này, đó là phương thuốc duy nhất mà Ngài cho bất kỳ ai. Sự lựa chọn của Ngài, Ngài đưa ra quyết định của Ngài, nó hoàn hảo mọi lúc. Và chúng ta phải theo *Ngài*, là cách duy nhất để có Sự Sống Đời đời. Vì vậy sự lãnh đạo của Đức Chúa Trời là: làm theo Lời được chứng thực của thời đại bởi Đức Thánh Linh.

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

290 Tôi sẽ hỏi anh chị em một câu, và tôi muốn anh chị em phải thật sự thành thực. Tôi muốn người chị chơi đàn cho tôi bài, *Tôi Có Thể Nghe Tiếng Gọi Của Cứu Chúa Tôi*. Tôi biết đó là sự kêu gọi tin nhận thuở xưa. Và thưa anh, chị em, như chúng ta nhìn thấy, nhìn những gì đang diễn ra ngày hôm nay. Bây giờ anh chị em cúi đầu, chỉ suy nghĩ trong một chút, nhìn những gì đang xảy ra.

291 Anh chị em đã đọc báo tuần qua những gì mà người đàn ông đó ở Anh quốc đã nói không? Rằng “Sự đóng đinh của Chúa Jêsus Christ chỉ là sự giả mạo, nó chỉ là sự bố trí giữa Phi-lát và Ngài.”

292 Anh chị em đã nghe những gì nhà thần học người Mỹ nói không? Ông ta nói rằng “Chúa Jêsus đã chỉ thiếp đi vì loại cổ độc.” Nhiều nhà thần học quý vị biết, quay lại với Sáng thế ký chỗ nói về loại cổ độc. Nó khiến cho anh chị em ngủ giống như chết, tim của anh chị em hầu như không đập trong khoảng thời gian hai hoặc ba ngày. “Và khi họ đưa cho Ngài giấm và mật,” họ đã nói, “đó là cổ độc. Và họ đặt Ngài lên đó trong ngôi mộ, và Ngài ngủ trên đó trong ba ngày. Và, tất nhiên, khi họ đi lên đó, họ thấy Ngài đang đi đạo.” Anh em có thể tưởng tượng được điều đó không? Những nhà thần học, những thần học viện, giả bộ tin. Thế thì làm thế nào trên thế giới... Ngay từ đầu, Kinh Thánh cho biết Ngài đã từ chối điều đó, khi họ bỏ giấm và mật vào miệng Ngài.

293 Và một điều khác, nếu đúng như vậy, thì tại sao những môn đồ đó “những kẻ đến và cướp Ngài đi,” tại sao họ đã hy sinh mạng sống của họ trong sự tử vì đạo cho Ngài? Và ngã xuống, tự cho mình thậm chí không đáng chết như Ngài đã chết; họ đã lộn đầu xuống và nằm ngang trên các cây thánh giá và các thứ. Và nếu họ đã... biết rằng Ngài là kẻ đạo đức giả và bản thân họ là kẻ đạo đức giả, làm sao họ có thể dâng mạng sống của mình cho Ngài như thế?

294 Ô, anh em thấy, đó là thời đại tri thức này mà chúng ta đang sống. Giáo dục, văn minh, và xu hướng hiện đại của ngày nay, tất cả đều là của ma quỷ. “Nền văn minh của ma quỷ à?” Vâng, thưa quý vị! Kinh Thánh cho biết là vậy. Nền văn minh này có sự chết. “Chúng ta có một nền văn minh như thế này ở thế giới bên kia không?” Không, thưa quý vị! Chúng ta sẽ có một nền văn

minh khác hẳn. Giáo dục, tất cả những thứ này, chúng là của ma quỷ; khoa học đang làm hư hoại những thứ tự nhiên, tạo ra cái gì khác.

²⁹⁵ Hãy nhìn những gì người ta đã làm hiện nay. Khi những phụ nữ trẻ kia...*Tập san Bạn đọc* đã cho biết, tuần sau...tháng trước, tôi tin vậy. *Tập san Bạn đọc* nói rằng “Những thanh niên và thanh nữ đã trải qua tuổi trung niên của họ, phụ nữ trong độ tuổi mãn kinh từ hai mươi đến hai mươi lăm tuổi.” Thêm một thế hệ nữa, họ sẽ chẳng là gì ngoài...Điều đó trông thật kinh khủng. Thấy không? Người ta sẽ trở nên, ủy mị, bần thủ. Nhìn xem linh hồn—nhìn xem linh đó, nhìn thấy linh đó như thế nào trong giáo hội, sự lai tạo, kết giao với thế gian.Ồ, thật là một thời đại kinh khủng! Hãy chạy trốn, hỡi những con cái! Hãy chạy trốn! Chạy đến với Thập tự giá! Đến với Đấng Christ, để Ngài dẫn dắt anh chị em.

²⁹⁶ Trong lúc chúng ta cúi đầu, nhắm mắt, và xin chúng ta hãy cúi luôn cả tấm lòng mình. Được chứ? Tôi muốn hỏi anh chị em một câu. Anh chị em có thật sự đang nhìn lại chính mình đối với Đức Chúa Trời không? Và anh chị em có cảm nhận rằng mình không ở chỗ mà anh chị em—anh chị em đáng ra phải ở trong giờ này không? Bởi vì sự Cất lên có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Thấy đó, nó sẽ đến.

²⁹⁷ Sẽ chỉ có, nếu—nếu tuyên bố tôi đã đưa ra cách đây một lát là đúng, sẽ chỉ có khoảng năm trăm người trong sự Cất lên, những người mà đang sống, họ sẽ được thay đổi. Tại sao, gom tất cả những người Cơ-đốc lại, Công giáo và tất cả, chỉ có năm trăm triệu người, đấy, tuyên bố theo đạo Cơ-đốc. Và một trong số một triệu, là năm trăm người. Có rất nhiều người mất tích hàng ngày, trên khắp thế giới, mà chúng ta thậm chí không thể giải thích cho họ. Hãy xem, nó sẽ đến, và anh chị em thậm chí sẽ không biết nó. Nhiều người sẽ tiếp tục rao giảng và nói...Hãy xem, và tất cả sẽ là quá khứ.

²⁹⁸ Như Chúa Jêsus đã phán. Họ đã nói, những môn đồ đã nói, “Sao các thầy thông giáo, nói rằng, ‘Thật Ê-li phải đến trước?’”

²⁹⁹ Ngài đã phán, “Người đã đến rồi mà các ngươi không biết, nhưng người ta đã làm đối với người những gì họ đã nói họ sẽ làm.”

300 Anh chị em biết rằng mình không đúng với Đức Chúa Trời, và anh chị em muốn được...Đức Chúa Trời nhớ đến, rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho tấm lòng anh chị em trở nên đúng đắn với Đức Chúa Trời. Anh chị em nào hạ mình bây giờ trong chính giờ phút rất yên lặng này, hãy đưa tay lên? Tôi không quan tâm anh chị em là ai, anh chị em sẽ làm gì? Anh chị em nói, “Tôi sẽ đưa tay lên với Đức Chúa Trời.” Xin Chúa ban phước anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

301 Anh chị em có đang nhìn vào Gương Soi đó không? Tôi hỏi anh chị em trong Danh của Đấng Christ, anh chị em có đang nhìn vào Gương Soi không?

[Một anh em nói tiếng lạ. Một anh khác thông giải—Bt.]
A-men.

302 Tôi muốn hỏi anh chị em một điều. Bao nhiêu anh chị em ở đây là người Ngũ Tuần? Hãy đưa tay lên, là những người Ngũ Tuần. Thực tế mỗi anh chị em. Bây giờ, bao nhiêu người ở đây tuyên bố là những Cơ-đốc nhân? Hãy đưa tay lên, cho dù anh chị em ở đâu, xưng nhận là Cơ-đốc nhân. Anh chị em biết Kinh Thánh đã nói về điều này, rằng điều này sẽ xảy ra không?

303 Thậm chí điều này đã xảy ra trong Cựu Ước khi họ đang tự hỏi mình sẽ làm gì, làm thế nào họ có thể thoát khỏi sự vây hãm đang đến. Thánh Linh đã giáng xuống trên một người và người đã nói tiên tri và nói cho họ biết nơi gặp kẻ thù, và làm thế nào, làm gì để chiến thắng kẻ thù. Đó là Cựu Ước, Tân Ước cũng vậy.

304 Bây giờ, một số anh chị em có thể nói, “Người đó, ồ, điều đó không phải vậy.” Nhưng điều gì xảy ra nếu nó là vậy? Anh chị em nói, “Ồ, tôi đã nghe điều đó trước đây.” Nhưng điều gì xảy ra nếu *điều này* là vậy? Anh chị em biết, thế thì điều đó minh chứng rằng ở đây có nhiều nhu cầu thay đổi tấm lòng, nếu đó là Đức Thánh Linh phán. Có những việc cần phải thực hiện, vì vậy, bây giờ nó ở với anh chị em.

Thật như tôi đây, không cách chi bào chữa đâu,
Nhưng chỉ Huyết của Ngài đã đổ thay tôi,
Và Ngài khuyên mời...

Đó là những gì, Ngài đã gọi cho anh chị em ngay lúc đó.

...lên Chúa,
Kính thưa Chiên Con của Đức Chúa Trời,...

“Ta sẽ cắt tấm lòng búồng bình đó đi, và đặt một tấm lòng bằng thịt trong nó, mà sẽ đầu phục Ta.” Hiểu không?

...đến!
Thật như tôi đây, Ngài sẽ tiếp nghinh,
Sẽ...

Anh chị em sẽ đưa ra sự chọn lựa trong buổi tối hôm nay không? Anh chị em có thể chọn một điều anh chị em muốn.

...tẩy sạch.

Anh em nói, “Tôi đã nghe điều đó trước đây.” Nhưng đây có thể là lần *cuối cùng* anh em nghe Nó.

Vì lời hứa của Ngài tôi tin,

Sự kêu gọi tin nhận thuở xưa, người ta ra khỏi lối sống ngày nay, nhưng Đức Chúa Trời vẫn vận hành trong họ. Chẳng lẽ anh chị em không cảm nhận được Điều đó đang vận hành trên anh chị em sao, thưa hội thánh?

...Tôi đến!

³⁰⁵ [Anh Branham ngân nga *Thật Như Tôi Đây*—Bt.] Ôi, hãy nghĩ xem, ngày nay, những tấm lòng đang trở nên chai đá, đầy dẫy thế gian, lãnh đạm, những thuộc viên giáo hội, hâm hẩm, giống như người cai trị trẻ tuổi giàu có kia; và không biết rằng Đức Thánh Linh vĩ đại đang đứng, gõ cửa trong Thời đại Lao-đi-xê này. “Hễ ai nghe Tiếng Ta (Lời), sẽ mở cửa lòng cho, Ta sẽ vào cùng người ấy và ăn bữa tối với người.”

³⁰⁶ Và Thánh Linh đã nói qua người anh em này vài phút trước, đã nói, “Ta sẽ cắt bỏ tấm lòng bằng đá đó khỏi các ngươi, và ban cho các ngươi lòng bằng thịt, khiến các ngươi noi theo luật lệ Đức Chúa Trời.” Hãy xem những tấm lòng hiện nay thế nào, chỉ là một—một cảm xúc, trí tuệ. Hiểu không? Không phải tấm lòng mềm mại đầy tình yêu thương và sự ngọt ngào hướng về Đấng Christ.

³⁰⁷ Anh chị em không muốn có một tấm lòng như vậy sao? Làm thế nào anh chị em sẽ đối mặt với Đấng Christ với một quan niệm trí tuệ về Ngài? Anh chị em phải chấp nhận Sự sống Đời đời.

...đã đổ thay rồi...

Sự chuẩn bị được làm qua Huyết.

Và Ngài khuyến mời...

Ngài đã làm gì? Đã đổ huyết của Ngài. Và bây giờ Ngài đang mời gọi anh chị em, “Hãy đến.”

...lên Chúa,

Kính thưa Chiên Con của Đức Chúa Trời, tôi
đến! Tôi đến!

³⁰⁸ Chúng ta hãy, mỗi Cơ-đốc nhân, chỉ đưa tay lên cách yên lặng giờ này và cầu nguyện.

³⁰⁹ Ôi Đức Chúa Trời, xin Chúa, bắt lấy thời đại mà chúng con đang sống đây. Ôi, thật rất cứng lòng, Cha ôi. Sa-tan chỉ làm quá nhiều điều đối với con người. Tấm lòng của họ đã trở nên chai đá. Thánh Linh Ngài nói ngay ra; Lời Ngài được thay vào đó, chứng thực; nhưng kinh nghiệm được tái sinh, điển hình thuở xưa, họ đang...nó trở thành một giáo phái, quan niệm trí tuệ, nhiều âm nhạc, nhiều tiếng reo hò, và nhiều phấn khích. Nhưng, thực chất, tấm lòng bằng thịt đó, Thánh Linh đó, Sự sống Đời đời đó, Điều đó chần chừ trở nên xa lạ đối với giáo hội.

³¹⁰ Đức Chúa Trời ơi, xin đập vỡ tấm lòng của chính con, một tội nhân được cứu bởi ân điển Ngài. Nó khiến cho con cảm thấy thật tội tệ, Cha ôi, khi nhìn thấy hội thánh mà Ngài đã chết thay, hội thánh mà Ngài đang cố cứu chuộc. Con nghĩ đến khả tượng Ngài ban cho con về hội thánh đó của Hoa Kỳ và một số quốc gia khác. Thật là một màn thoát y kích động rock-and-roll trông kinh khủng làm sao. Nhưng ở đâu đó con đã thấy xuất hiện một nơi khác, phước hạnh.

³¹¹ Con cầu nguyện, Cha ơi, rằng nếu người nào trong những người đó ở tại đây tối nay mà được định sẵn với Sự Sống, hoặc muốn tiếp nhận Nó, rằng đây sẽ là giờ họ sẽ làm điều đó. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin đập vỡ tấm lòng bằng đá bây giờ, tấm lòng cũ thuộc về thế gian. Và nếu họ muốn bình an, họ muốn

điều gì đó mà thỏa mãn, điều gì đó mang lại sự đảm bảo, xin cho họ tiếp nhận sự lãnh đạo của Đấng Christ tối hôm nay để dẫn họ đến một—một sự Bình an mà vượt quá mọi sự hiểu biết, một sự Vui mừng không thể kể xiết được và sự vinh hiển đầy trọn, hay thậm chí chính sự chết cũng không thể làm hại được. Xin nhậm lời, Cha ôi.

³¹² Bây giờ, với việc giơ tay lên, tôi tự hỏi liệu... Bao nhiêu người trong tòa nhà bây giờ sẽ chỉ nói rằng, “Tôi sẽ đứng lên.” Bây giờ, tôi không quan tâm ai đang ngồi bên bạn; Chính là Đức Chúa Trời đang nói chuyện với bạn. Và bạn thực sự muốn trở thành một Cơ-đốc nhân thực sự. Hiểu không? Bất cứ điều gì sẽ... Trừ khi đó là một sự mạo danh; ồ, tôi chỉ muốn thà đi ra và ở trong thế giới. Tôi tin rằng các bạn cũng vậy.

³¹³ Bây giờ, chỉ cần kiểm tra bản thân bằng Lời, bằng Sứ điệp. Kiểm tra xem một Cơ-đốc nhân thực sự phải là người như thế nào: cứng cáp, đầy yêu thương, không phải là một trong những Cơ-đốc giáo hiện đại này. Ồ, nó mềm yếu, dễ uốn nắn, nửa sống nửa chết, thối rữa, lai tạp. Hãy xem, đó không phải là Cơ-đốc giáo thực sự; sống theo bất kỳ cách nào, và thuộc về giáo hội. Bạn không muốn có mối tương giao ngọt ngào với Đấng Christ, Đức Thánh Linh, mà bạn... sự thích ứng của chính tấm lòng bạn với Lời, tiến lên ngay trong Đấng Christ sao? Nếu bạn muốn điều đó, và mong muốn Chúa nhìn thấy chỗ đứng của bạn tối nay ngay trong nhóm người này, nếu bạn chỉ làm điều đó.

³¹⁴ Các bạn nói, “Điều đó có nghĩa gì, Anh Branham?”

³¹⁵ Ồ, vâng. Chắc chắn, là có rồi. “Nếu các người hổ thẹn về Ta trước mặt con người, Ta sẽ hổ thẹn về các người trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh. Nhưng kẻ nào sẽ xưng Ta và bênh vực Ta trong đất này, thì Ta sẽ bênh vực người đó trong Xứ kia. Ta sẽ xưng người đó trước mặt Cha Ta.”

³¹⁶ Bây giờ, bất kể bạn là ai, đàn bà, đàn ông, chàng trai, cô gái, cho dù bạn là ai, Cơ-đốc nhân hay không phải Cơ-đốc nhân, mục sư truyền đạo, chấp sự, bất kể anh em là gì, nếu anh em tin với cả tấm lòng, chỉ trong chốc lát, và hãy làm điều này mà tôi nói tối hôm nay chỉ để cho Đức Chúa Trời biết rằng anh em là thành thật. “Đức Chúa Trời...”

³¹⁷ “Bây giờ nhìn xem, tôi là một người Ngũ Tuần,” anh chị em nói. “Tôi là *người này*,” hoặc bất kể anh chị em là gì. “Tôi xưng nhận nhảy múa trong Thánh Linh. Nhưng, Anh Branham, tôi nghĩ chừng nào chúng tôi còn có điều đó, thì chúng tôi đã có Nó.” Bạn không có.

³¹⁸ Nếu bạn tin tôi là nhà tiên tri của Đức Chúa Trời, bạn hãy lắng nghe Lời tôi. Hiểu không? Đó là một sự lừa dối trong thời đại ngày nay. Há Kinh Thánh chẳng nói rằng, “Nó sẽ rất gần gũi đến nỗi nó sẽ lừa dối những kẻ được Chọn nếu có thể được”? *Kẻ được Chọn*, “ngay cả với linh hồn.”

³¹⁹ Nhưng nếu anh chị em nhảy múa trong Thánh Linh, mà vẫn làm những điều trần tục, thì có điều gì đó sai trật. Nếu anh chị em nói tiếng lạ; Phao-lô nói, “Tôi có thể nói các tiếng loài người và Thiên sứ, và vẫn không được cứu rỗi.” Ừ-ừm, cả hai thứ, xem đây. “Tôi có thể làm mọi cảm xúc, tôi có thể có đức tin, tôi có thể rao giảng Tin Lành, Tôi có thể bố thí gia tài để nuôi những kẻ nghèo khó, tôi có thể đem Lời vào những cánh đồng truyền giáo khắp...mà vẫn chẳng ích gì cho tôi.” Hiểu không? Chính là điều Bên Trong đó của bên trong, thưa anh em. Điều đó...Thân linh của anh em sẽ lìa khỏi khi anh em chết, nó bay lên, nhưng linh hồn của anh em sống. Hiểu không?

³²⁰ Bây giờ hãy nhìn lại chính mình. Thực sự, anh em có phải là một Cơ-đốc nhân Kinh Thánh đích thực, tràn đầy tình yêu thương của Đức Chúa Trời không? Anh em nhớ, Kinh Thánh đã nói, trong những ngày sau rốt khi thời điểm này diễn ra, Ngài phán, “Một thiên sứ đóng dấu đi qua những nhà thờ, trải qua những thành, và đóng ấn *chỉ* những người nào than thở và khóc lóc về mọi sự gớm ghiếc đã phạm trong thành này.” Đúng thế không? Ê-xê-chi-ên 9, chúng ta biết đó là Sự thật. Thiên sứ đánh dấu đi qua và đóng Dấu trên đầu, trên trán họ, ấn chứng cho họ, “Họ đã than thở và khóc lóc.”

³²¹ Sau đó đến những thiên sứ giết lát từ bốn góc đất, mà sẽ đến ngay lập tức, chúng ta thấy sự việc đang xảy đến, những cuộc chiến đang mang những kẻ bị giết đi xa khỏi đất. Không có gì mà họ không thể đụng đến ngoại trừ những người đã có Dấu.

³²² Bây giờ mang ra...Tấm lòng của anh chị em quan tâm đến những tội nhân không, và cách mà hội thánh và người ta đang làm, đến nỗi anh chị em có thể than thở và khóc lóc ngày đêm về điều đó? Nếu không phải vậy, thì tôi đang ngạc nhiên đấy. Đó là lời Kinh Thánh.

³²³ Mời anh chị em cứ đứng và nói, “Lạy Chúa kính yêu, con không đang đứng vì Anh Branham đã nói vậy, nhưng con đã nghe Lời Ngài nói *điều đó*, và con sẽ làm *điều này*. Với Ngài, Chúa ôi, con đứng. Con có nhu cầu, Chúa ơi. Ngài sẽ cung ứng cho nhu cầu của con tối hôm nay tại nơi này không? Con đứng.” Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. “Con có nhu cầu, con muốn Ngài thương xót trên con.” Xin Chúa ban phước cho anh. “Con muốn trở nên loại Cơ-đốc nhân mà...”

³²⁴ Bây giờ, hãy nhớ, người đang đứng bên anh chị em cũng giống như anh chị em. Tôi muốn anh chị em đưa tay ra nắm lấy tay họ, nói, “Anh ơi, chị ơi, hãy cầu nguyện cho tôi. Tôi muốn anh chị cầu nguyện cho tôi. Tôi—tôi...” Chỉ nói điều đó với tất cả sự chân thành Cơ-đốc, “Hãy cầu nguyện cho tôi. Tôi sẽ...Tôi—tôi—tôi muốn sống đúng với Đức Chúa Trời. Anh cầu nguyện cho tôi, tôi sẽ cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ cho anh cơ hội.”

³²⁵ Tôi—tôi biết rằng chúng ta đang...Chúng ta không thể ở đây lâu hơn nữa; anh chị em hiểu điều đó. Chúng ta—chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Tất cả những ai tin điều đó, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Chúng ta...Không có gì còn lại. Mọi thứ đã biến mất. Những giáo hội được lãnh đạo bởi hội đồng Giám mục toàn thế giới. Thế giới, nó...

³²⁶ Nhìn đây này! Anh chị em có biết những gì Chúa nói về Los Angeles và những nơi này ở đây không? “Nó đã chết!” Anh chị em còn nhớ những gì tôi đã nói với anh chị em khoảng hai năm trước, thế nào trận động đất sẽ xảy ra tại Canada ở trên đây, Alaska không? Tôi cũng nói với anh chị em rằng “Hollywood và Los Angeles sẽ bị chìm sâu xuống đại dương. Hồi California, người bị kết tội! Không chỉ California; nhưng người, thế gian, người bị định tội! Thưa hội thánh, trừ khi anh chị em sống đúng đắn với Đức Chúa Trời, anh chị em bị định tội!” ĐỨC THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY!

³²⁷ Anh chị em có bao giờ nghe tôi sử dụng Danh đó mà nó không ứng nghiệm không? Hãy hỏi anh chị em! Anh chị em đã biết tôi hai mươi năm. Tôi có bao giờ nói với anh chị em điều gì như Danh Chúa ngoài những điều ứng nghiệm không? Nếu mọi điều tôi đã từng nói với anh chị em sẽ xảy ra, đã xảy ra, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Hiểu không? Tôi nói với anh chị em, bây giờ chính là thời điểm, tốt hơn là anh chị em hãy trở nên đúng đắn, tất cả chúng ta.

Bây giờ, mỗi người chúng ta hãy cầu nguyện cho người kia:

³²⁸ Lạy Chúa kính yêu, khi chúng con đứng đây tối hôm nay, một dân tộc đang hấp hối, gương mặt của chúng con đang hướng xuống đất, cát bụi. Chúng con chỉ...Ngài đã ban cho chúng con bài giảng sắc bén này, Chúa ôi. Chúng con thấy gương của hai người. Một người, là một người sùng đạo, đi nhà thờ nhưng từ chối sự lãnh đạo đối với Sự sống Đời đời. Còn người kia từ chối danh vọng trần tục và *quay đến* với Sự sống Đời đời. Và chúng con thấy cả hai hoàn cảnh của họ tối nay, theo như Kinh Thánh: người giàu có sống trong sự đau khổ dẫn vật, và Môi-se sống trong sự Vinh hiển.

³²⁹ Thừa Cha, chúng con muốn giống như Môi-se. Chúng con muốn được dẫn dắt bởi Con Thánh của Ngài, Chúa Jêsus Christ, dẫn đến Sự Sống Đời Đời. Xin ban Điều đó cho lòng chúng con tối hôm nay, Chúa ôi. Xin xé tan tấm lòng cũ bằng đá; thay vào đó là tấm lòng mới, tấm lòng bằng thịt, tấm lòng mà Ngài có thể trò chuyện và giải quyết được, chúng con sẽ không còn hờn hĩnh hay dị biệt. Xin Đức Thánh Linh đừng bao giờ rời xa, Chúa ôi. Xin Ngài đến và bổ nhiệm những người này. Xin phán với họ; xé tan những ý chí chai đá của họ, và thay vào đó ý muốn của Đức Chúa Trời. Xin cứu rỗi mỗi một người, Cha ơi. Xin ban cho chúng con tình yêu của Ngài. Xin đưa chúng con đến một chỗ, Chúa ơi, chỗ đó chúng con tránh xa khỏi mọi phần—phần cảm xúc, để đến với phần thật sự vững chắc của sự cảm nhận...phần chân thành, sự sâu sắc của Thánh Linh, sự giàu có của Đức Chúa Trời, Vương quốc của Thánh Linh trong lòng chúng con. Xin nhậm lời, Ôi Đấng Lãnh Đạo Vĩ đại, Đức Thánh Linh lớn, trước khi Ngài cất cánh bay lên các tầng trời cùng với Hội thánh Ngài.

³³⁰ Ôi Chúa, xin để cho con đi, Chúa ôi. Đừng bỏ con ở lại, Chúa Jêsus ôi. Xin để con được đi với Ngài, Cha ôi. Con không muốn ở lại đây trên trái đất này để xem những khổ nạn này xảy đến. Con không muốn ở đây trong tình trạng điên rồ này. Con không muốn đứng đây khi có những cảnh tượng gớm ghiếc...người ta đang bị mất trí. Chúng con nhìn thấy những người nam đang cố hành động giống như những con thú và trông giống như những con thú; và những người nữ đang cố làm giống như những con vật, với sự tô vẽ trên mặt của họ. Biết rằng những điều này được dự đoán xảy ra, rằng điều đó sẽ xảy ra, họ sẽ đi đến chỗ rất điên cuồng cho đến nỗi châu chấu sẽ mọc tóc giống như phụ nữ để ám ảnh phụ nữ; và rằng như sự tử, và những điều Ngài đã nói, tình trạng tâm thần của con người sẽ hoàn toàn biến mất. Chúng con thấy điều đó đang tạo ra ngay bây giờ, Chúa ôi. Xin giúp chúng con! Xin phục hồi chúng con với tâm trí lành mạnh của Chúa Jêsus Christ Chúa chúng con.

³³¹ Ôi Đấng Lãnh Đạo Vĩ Đại của Sự Sống Đời đời, tối nay chúng con tiếp nhận lời hứa của Ngài, Cha ôi. Con cầu xin cho dân sự này. Con cầu xin cho mỗi một người trong họ, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Chúa ôi. Con cầu nguyện rằng Đấng Christ Con của Đức Chúa Trời sẽ bước vào lòng của mỗi một chúng con, Chúa ôi, và uốn nắn chúng con và làm cho chúng con trở nên những tạo vật mới trong Chúa Jêsus Christ. Xin nhậm lời, lạy Chúa là Đức Chúa Trời.

³³² Chúng con yêu mến Ngài. Và chúng con muốn tâm tính của chúng con...của chúng con được thay đổi trong chúng con, hầu cho chúng con có thể trở nên con cái của Ngài, cảm thấy Thánh Linh của Ngài đang hành động trong lòng chúng con, Chúa ôi, làm cho chúng con dịu dàng và đưa chúng con đến sự nhận ra thời đại điên rồ này mà chúng con đang sống. Xin nhậm lời, Đức Chúa Trời ôi. Khi chúng con thấy những người phụ nữ trẻ tuổi bị mắc vào bẫy lưới của ma quỷ, những kẻ trai trẻ, tâm trí hư hoại, trẻ em, nghiện ma túy, hút thuốc, uống rượu, vô đạo đức, Ê-đen của Sa-tan.

³³³ Lạy Chúa, Ngài đã mất sáu nghìn năm, theo Kinh Thánh, để xây dựng một vườn Ê-đen. Và Ngài đã đặt con trai của Ngài cùng

vợ người trong nơi đó (nàng dâu của người) để cai trị nó. Và Satan đã đến gần và làm hư hỏng nó; hắn đã có sáu ngàn năm, và hắn đã xây dựng Ê-đen tri thức của riêng hắn qua khoa học, và giáo dục, và cái gọi là trí thông minh, và hắn đã xây dựng nó thành một mớ hỗn độn của sự chết.

334 Ôi Chúa, xin đem chúng con trở lại Ê-đen lần nữa, Chúa ôi, nơi không có sự chết, nơi không có buồn rầu. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con khiêm nhu đứng, chờ đợi A-đam thứ hai đến vì Cô Dâu của Ngài. Xin khiến chúng con thành một phần của Ngài, Cha ôi. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

335 Anh chị em có yêu mến Đức Chúa Trời không? Anh chị em có cảm thấy...Anh chị em có nhận thức được những gì tôi cố gắng nói với anh chị em không? Nếu anh chị em hiểu được, cứ đưa tay lên, nói, "Tôi hiểu những gì anh đang cố gắng nói." Anh chị em có thể nhìn thấy sự điên rồ của thời đại này không? Hãy nhìn nó biến mất thế nào, thậm chí không có những lý lẽ giữa mọi người nữa. Nó chết! Của chúng ta ở đâu...? Ngay cả những người lãnh đạo.

336 Hãy nhìn Tổng thống của chúng ta! "Nếu họ muốn chủ nghĩa Cộng sản, hãy để họ có nó. Bất cứ điều gì người ta muốn, cứ để họ có." Patrick Henry của chúng ta, George Washington của chúng ta ở đâu? Các nhà lãnh đạo của chúng ta có thể áp dụng nguyên tắc ở đâu? Chúng ta không còn họ nữa.

337 Những giáo hội của chúng ta, những mục sư của chúng ta ở đâu? Sẽ nhận những người đó vào chỉ trong thời gian thử thách, hay gia nhập vào, gia nhập giáo hội và làm *điều này* hay có một chút cảm xúc hay điều gì đó. Những người đó của Đức Chúa Trời ở đâu, những tiên tri đó mà đứng ra và can đảm không nhượng bộ, từ chối mọi điều thuộc thế gian này ở đâu?

338 Những người chính trực đó ở đâu? Họ ở đâu? Họ quá mềm yếu, và qua những khái niệm tri thức và nhiều điều khác, cho đến nỗi họ không còn ở đây nữa. Ôi Chúa, xin thương xót chúng con.

³³⁹ Những cảnh tượng kinh tởm đang diễn ra trên đất. Ngài có thể hiểu vì sao người ta đổ xô vào đó. Thật là tình trạng điên rồ. Nhưng khi điều đó xảy ra, Hội thánh sẽ được cất đi.

³⁴⁰ Lạy Chúa, xin để cho chúng con được ở đó. Đó là lời cầu nguyện của chúng con với Đấng Siêu Nhiên vĩ đại mà đang ở trong tòa nhà này tối hôm nay, Đấng Christ vĩ đại vẫn có Sự sống Đời đời. Con cầu xin Ngài, hỡi Đấng Christ, khi con mở mắt ra ở đây, nhìn thấy hội thánh mà Ngài đã cứu chuộc bởi Huyết của Ngài. Lạy Đức Chúa Trời, xin đừng để một ai trong chúng con bị hư mất. Chúng con muốn được đứng gần với Ngài. Vâng xin tẩy sạch chúng con, Ôi, Chúa ơi, khỏi mọi tội ác của chúng con. Xin cất những tội lỗi và các thứ của chúng con.

³⁴¹ Chúng con đã nhìn thấy Ngài chữa lành cho người đau của chúng con, khiến kẻ chết sống lại (trở lại với sự sống qua lời cầu nguyện), và chúng con đã thấy tất cả những điều này xảy ra, Cha ôi. Bây giờ xin đưa *chúng con* trở lại với Sự Sống, thuộc linh; mang chúng con trở lại với sự nhận thức về Sự sống Đời đời qua Chúa Cứu Thế Jêsus. Xin nhậm lời này, Cha ôi. Con giao phó mọi sự cho Ngài. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

Dưới chân Chúa Jêsus chúng ta gặp nhau;
Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

Hãy nhìn vào Ngài. Hãy để Ngài làm mềm lòng chúng ta.

...chúng ta gặp nhau!

Chúa ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!

³⁴² Hãy giơ tay chúng ta lên bây giờ:

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

Anh Salano, người luôn theo dõi. [Ai đó nói, “Còn gì khác không?”—Bt.] Không. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

SỰ LÃNH ĐẠO VIE65-1207

(Leadership)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Ba, ngày 7 tháng Mười hai, năm 1965, dành cho bữa tiệc Thông công Quốc tế của Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Nhà hàng Covina Bowl ở Covina, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org